

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pošta 16 hal. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników 84. Sokolowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamowe otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K, półrocznie 16 K, kwartalnie 8 K, miesięcznie 2 K 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K, półrocznie 12 K, kwartalnie 6 K, miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsz 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miary petitowej, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liezbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokolowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. i w biurze Ludwika Plohna ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

P. Kierownik Ministerstwa Wyznań i Oświaty zamianował Eliasza Czyżę, nauczyciela kierującego szkoły w Kleparowie, nauczycielem szkoły ćwiczeń w seminarjum nauczycielskiem męskim w Sokalu.

Ustny egzamin dojrzałości odbędzie się w II. szkole realnej we Lwowie w dniu 25 maja, nie zaś jak wczoraj doniesiono, 18 czerwca.

Z e. k. Rady szkolnej krajowej.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 10 marca.

Z Izby posłów.

(Dokończenie telefonicznego sprawozdania z posiedzenia Izby z dnia 9 b. m.)

Po skargach włoskich posłów Verze gnassiego i Pittaco na uposiedzenie Wiochów, szczególnie w Dalmaacyi, zabrał głos p. Formanek i zauważył, że wszelkie próby niedopuszczenia do powszechnego prawa wyborczego pozostaną bez skutku. Mowca uskarżał się na uposiedzenie Słowian przy rozdziale mandatów, wyraził jednak nadzieję, że powszechne prawo wyborcze przyczyni się do złagodzenia wielkich przeciwieństw, panujących obecnie w społeczeństwie.

P. Sylva-Tarouca wystąpił przeciw twierdzeniu, jakoby jego stronnictwo miało odwagę wypowiedzieć otwarcie zdania o reformie wyborczej. Stronnictwo to

zawsze popierało ustawy, zmierzające do postępu na polu politycznym, gospodarczym i społecznym. Nie można też dowieść mu inafoduszności w obec rozszerzenia prawa wyborczego. Pierwsza podnieta ku przyznaniu klasie robotniczej zastępstwa w Izbie poselskiej wyszła od członka Izby panów.

Mowca przypomina, że za hr. Taaffego proponował hr. Hohenwart, aby połowa Izby posłów wychodziła z powszechnego prawa wyborczego, druga zaś połowa, aby była wybierana przez zastępstwa interesów i Sejmy. Już podczas zaprowadzenia V. kuryi mowca był przekonany, że nie ogólnie, równe prawo wyborcze, lecz ogólne prawo wyborcze na podstawie zastępstwa interesów jest jedynie sprawiedliwe. Rządowi można uczynić zarzut z tego, że w Austrii niema podstawy zastępstwa interesów: rzeczą Rządu byłaby inicjatywa stworzenia stowarzyszeń przemysłowych. Mowca krytykuje następnie szczegółowo przedłożenie rządowe, wskazując, że o równości i sprawiedliwości mowy tu niema; omawia następnie reformę ze stanowiska patriotyzmu austriackiego. Skutków, jakich spodziewa się P. Prezydent Ministrów, trudno oczekiwać, gdyż w nowej Izbie słowiańska większość nie ścierpi nowych przywilejów wyborczych. Jeżeli rzeczywiście powszechne, równe prawo wyborcze nastanie, wtenczas przeważna większość słowiańska szukać nie będzie aliansów, gdyż ich nie potrzebowałaby. Apeluje do Izby, aby szukała drogi do porozumienia, aby na tej podstawie światłomy celu Rząd mógł objąć kierownictwo, aby Izba zachowała powagę parlamentu.

Ręka w ręce z reformą wyborczą powinna pójść rewizja konstytucyi w duchu rozszerzenia kompetencyi Sejmów. Nadto parlament powinien mieć możność oddziaływania na zagraniczną politykę w interesie monarchistycznego stanowiska Monarchii i podtrzymania prawidłowego rozwoju silnej armii i floty. Wtedy austriacki parlamentaryzm wskrzeszenie i odzyska swą żywotność.

P. Adler wywołał, że socyalni demokraci wiedzą doskonale, iż to nie koniec walki o prawo wyborcze, jeno początek końca.

Witają oni przedłożenie z zadowoleniem, mimo, iż nie zupełnie zaspokojono postulatów ludu.

Mowca wylicza braki przedłożenia, uzalając się zwłaszcza na to, że prawo wyborcze nabywa się dopiero po ukończonym 24 roku życia, że kobiety wykluczone są od wyborów, że za długi wyznaczono czas osiadłości, na czem wiele tracą robotnicy. Jako główny brak wytyka mowca, że przedłożenie jest związane z szeregiem innych przedłożeń, które nie mają nic wspólnego z reformą wyborczą, jak n. p. ustawa o czystości wyborów, o ochronie wolności wyborczej i t. d. Wolność wyborów już przez same przedłożenie powinna być poręczona.

Krytykując dalej postanowienia przedłożenia rządowego co do techniki wyborczej, mowca szczególnie ostro uderzał na postawioną zasadę tajnego skrutynium. Roztrząsając projekt zmiany regulaminu Izby, mowca wyraził zdanie, że skoro parlament będzie prawdziwą reprezentacją ludu, zmiana regulaminu okaże się niepotrzebną. Zmiana bowiem poszczególnych postanowień jest tylko leżeniem objawów choroby, a nie choroby samej. Mowca zastrzegł się przeciw odesłaniu do komisji wszystkich przedłożeń, złączonych z reformą wyborczą. Socyalni demokraci, mimo wszelkie braki projektu rządowego, witają przedłożenie o reformie wyborczej z całą szczerością, a ta szczerosc odróżnia ich od innych stronnictw, które wprawdzie zapewniają, że są za rozszerzeniem prawa wyborczego, lecz obecne przedłożenie odrzucają, oznaczając je, jako nie do przyjęcia.

Dalej polemizował p. Adler z hr. Dzieduszyckim i twierdząc, że mowca ten niepotrzebnie z takim zapalem dowodził, jakoby przedłożenie rządowe było upokorzeniem dla narodu zarówno polskiego, jak ruskiego. Trzeba podnieść tę bezinteresownosc hr. Dzieduszyckiego, zwłaszcza pamiętając, iż tymi, których pokrzywdzono przy rozdziale mandatów w rządowym przedłożeniu, nie są przyjaciele hr. Dzieduszyckiego, tylko ruscy chłopci. Hr. Dzieduszycki

po raz pierwszy wystąpił obecnie tutaj, jako obrońca nie tylko polskich, lecz także i ruskich chłopów. Z rozdartem niemal sercem stwierdził, że ci chłopci co do intensywności przyznawania im prawa wyborczego zostają w przedłożeniu w tyle poza niemieckim mieszczaństwem i niemieckimi robotnikami. Wszystko co mógł, wytoczył tutaj hr. Dzieduszycki, aby udowodnić, że przedłożenie rządowe jest niesprawiedliwe. Nie wątpliwie procent mandatów, przyznanych Galicyi, przedstawia się gorzej, niż w innych krajach.

P. dr. Binder: Najgorzej!

P. hr. Sternberg: Bo socyalni demokraci nie mają nadziei zdobycia w Galicyi mandatów!

P. dr. Adler... ale w porównaniu z dotychczasowym stanem rzeczy i z istniejącą obecnie ustawą, przedłożenie rządowe przedstawia także dla Galicyi postęp kolosalny. Mowca zręka się dalszej polemiki z hr. Dzieduszyckim, gdyż odpowiedź na jego wywody w sprawie autonomii i narodowości pozostawia p. Daszyńskiemu.

Następnie zwraca się dr. Adler przeciwko twierdzeniu, jakoby Rząd uległ wyłącznie ruchowi ludowemu, wnosząc niniejsze tak mądre przedłożenie. Wprawdzie przyznać należy, że jeżeli w Austrii zrobiło się coś mądrego, to zawsze tylko pod naciskiem, sądzi jednakże mowca, iż w tym wypadku nie był to jedynie nacisk mas ludowych, lecz przedewszystkiem chęć wprowadzenia Austrii z rozpaczliwego zamętu.

Dalej zastrzegł się p. Adler przeciwko zarzutowi, jakoby socyalni demokraci nie mieli poczucia narodowego. Owszem socyalni demokraci wszystkich języków służą swej narodowości lepiej niż pierwszy lepszy poseł narodowy. Proletaryat prócz swego interesu klasowego, ma także interesy inne. Mianowicie ma interesy fizyczne, duchowe, kulturalne i służy rozwojowi narodowemu.

Proletaryat chce dzisiejsze Państwo przekształcić w państwo ludowe, a będzie popierał Rząd tylko póty, póki jego działalność okaże się zgodną z rozsądkiem i pók

ANATOL KRZYŻANOWSKI.

U PROGU NOWEGO ŻYCIA.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

II.

(Ciąg dalszy).

Jakis *rien beau*, o uczernionych wąsach i popielatym cylindrze, zbliżywszy się do pp. Sieniawskich, pochłoniął całą ich uwagę. Odeinało to młodych, pozostawiając im swobodę poufniejszej rozmowy. Borelski bowiem, pomknął już dalej, by powitać przechodzącą panią.

Uwolniona jednak od opiekuńczych spojrzeń rodziców, panna Lena Sieniawska straciła całą światową swobodę i pewność siebie. Oniesmielenie Stanisława i jej się nagle udzieliło.

Bezwidnie przeżywali ową chwilę pamiętną, gdy tuląc ją, jak ptaszynę strwożoną w ramionach, patrzył w te oczy błękitne głęboko, głęboko, gdy do dna duszy wzrokiem sięgać się zdawał. Intuicyjnie wiedzien czuli, że myślą o przypadkowym tym uścisisku, że odtwarzają go w najdrobniejszych szczegółach, że zdwojona siła. Podczas też gdy oczy mężczyzny z nieukrywanym wyrazem zachwytu, zawisły na cudnych jej rysach, lica dziewczęcia z początku do płatków lilii podobne, pokrywały się zwolna zorzą

rumieńca, który stopniowo falą szkarłata zalał czoło jej i szyję.

Po nad nimi, jak potok spieniony, wzniagał się szum tysiąca głosów; dokoła przelewało się, toczyło i płynęło dalej, morze głów ludzkich, oni zaś, odosobnieni w tym tłumie, zdawali się być zasłuchani w bicia sere własnych, wpatrzem w wizye niepochwytne, w głębi duszy powstałe.

Jeżeli jednak świat nie istniał dla nich przez chwilę, to niemniej pierwszy głośniejszy okrzyk wśród tłumy, przypomniał Lipowieckiemu, że ze światem tym liczyć się należy; uprzytomnił mu, iż miłezentem, będącym nawet wyrazem zachwytu, pod karą śmieśności zbyt długo trwać nie może.

Mysł jasna, jakby rozkaz z góry idący, błysnęła mu w tej chwili. Poehylił się więc i spojrzawszy raz jeszcze w głębi załknionych jej źróńce wyrzekł półgłosem:

— Spotkanie nasze pierwsze było tak niezwykle a wolne od kłamstw konwenansu, iż nie chce, aby radość powtórnego przedstawienia się pani choćby cieniem jego przyćmioną dla mnie została.

— Cieniem kłamstwa?

— Tak.

— Ojciec pani wspominał o rodzinnych mych Lipowcach. Niestety, przestały one być naszą własnością. Wracając chętnie ku przeszłości tej rozkochanem wspomnieniem, nie pragnę jednak, aby mnie ona stroiła w fałszywe pozory. Od lat kilku jestem Warszawianinem, a kolegą kuzyna pani, z którym w jednym pracujemy biurze. — W słowach tych tyle było prostoty i taka duma szlachetna, iż to szczerze przyznanie się do ubóstwa w obec nastroju, w jakim znajdowała się dusza Leny, wzruszyło ją bezwidnie.

Oczy jej pociemniały i zapalały, a wą-

ska, biała rękawiczka obciążona rączką, wyciągnęła się ku niemu impulsywnie.

— Tem lepiej, — odrzekła żywo. — Pozwoli nam to szcześnie widywać pana.

Zrozumiał szlachetne poruszenie jej duszy, a ujmując dłoń małą, dodał stłumionym głosem:

— Dziękuję, że mnie pani zrozumieć chciała.

Drobne to wyznanie zbliżyło ich ku sobie. Czar nie przysnął, lecz z dziedziny poezyi przeszedł w zakres uczuć bardziej ludzkich, przywracając im swobodę myśli i słowa.

— Pan bardzo lubi wies? — pytała z promiennym uśmiechem.

— Nad życie; chociaż... zawałał się i poprawił w zapale. — Chociaż w tej chwili wolę Warszawę.

Zrozumiała...

— Dla *corsa* kwiatowego?

— Nie. Dla jego królowych. Dla poetycznego upostaciowania przyczystych róż i lilii, dla zaczarowanych księżniczek, które ze świata baśni teozowej schodzą do rzeczywistości, by szaryżnę jej zuosniejszą śmiertelnikom uczynić.

Mówił w liezbie mnogiej, lecz pojnowała doskonale, że o niej mowa tu jedynie, tak, jak w żartobliwym tonie jego głosu odczuwała wyraźną nutę wzruszenia i zapalu.

Przy stoliku zrobiło się poruszenie w tej chwili. Pani senatorowa, bo przez grzeźność tak pania Sieniawska zwykle tytułowano, podniosła się i zwróciła do córki.

— Leno, przejdźmy się trochę. Może pan raczy nam towarzyszyć.

Dziewczę podniosło się z lekkim ociąganiem. Wiedziała, iż matce chodzi o sprezentowanie światu efektownej i oryginalnej jej toalety, rola jednak pięknej panny, wystawionej na pokaz, przy dzisiejszym uspo-

sobieniu Leny, mniej ją niż kiedykolwiek nęciła.

— Tłumu nie sposób przebić. Przejdźmy środkiem, — zaproponowała.

I zostawiając rodziców z uczernionym panem, jako *arriere-garde*, wysunęła się naprzód z Lipowieckim.

Idąc wśród fali ludzkiej, przy boku tej cudnej, w różę białą zaczarowanej istoty, rozumiał dopiero, jaką potęgą jest piękność kobiety. Fantastycznym, a pełnym poezyi strojem uwydatniona uroda panny Sieniawskiej, ogólna budziła sensację. Jak kłosa na łanie, pochylały się głowy i krzyżowały spojrzenia: jak szum drzew potężnych, biegł za nimi szepot podziwu i zachwytu. Tam wśród tłumy, okrażającego Dolinę, wśród wielu kobiet biało ubranych, dla samej ciasnoty ram efekt mniej byłby widocznym. Tu przecinając olbrzymi plac przez siedzącą publiczność zajęty, wysunęła postać dziewczęcą w kielich róż snieżnej zakłeta, podwójnie silnie wywoływała wrażenie.

Lena, nieswiadoma, czy nie chcąc widzieć ogólnego podziwu, szła ze spokojem nie królowej, lecz niewinnej i czystej istoty.

Główka jej ze złotą aureolą włosów, pod wielką różą białą ukrytych, zwracała się z zajęciem ku Stanisławowi; ręka dzierżyła z wdziękiem duży pęk róż snieżnych.

Młodzi, wysmukli, rasowo dorodni oboje a nieuchwytnym podobieństwem do siebie zbliżeni, stanowili bardzo piękną parę.

Natrzećwo spojrzeń ogólnych, zwróciło wreszcie uwagę Leny. Doszedłszy też do estrady, zwróciła się z prośbą do dzwoniącej dżetami, rozpromienionej pani Sieniawskiej.

(Ciąg dalszy nastąpi).

to będzie koniecznym. W Austrii proletaryat dąży do utworzenia nie „państwa ludu“, ale „państwa ludów“.

W dalszym ciągu mowca ostrzega Niemców przed zbyt wygórowanymi żądaniem i wywodzi, że o losach niemieckiej narodowości nie rozstrzyga liczba mandatów, tylko materialny i kulturalny rozwój szerokiej masy. Kulturalne interesy wszystkich ludów Austrii powinny być solidarnie zastępowane i to jedynie może doprowadzić do spójności narodowościowego.

W końcu wyraził dr. Adler przekonanie, że przedłożenie rządowe stanie się ustawą, że z chwilą jego wniesienia przestają żyć parlament przywilejów, zginęły kurye, klasy i wszelkie więzy krępujące lud i że z tą chwilą rozpoczęło żywot święte prawo ludu! (Burzliwe oklaski u socjalnych demokratów).

Hr. Sternberg polemizował najpierw w nadzwyczaj ostrych słowach z dr. Adlerem, nie szczędząc równocześnie wycieczek przeciw Rządowi, którego koalicya — mówił — z socjalnymi demokratami tem jest niebezpieczniejszą, że jak dr. Adler dziś sam oświadczył, socjalna demokracja nie będzie głosowała za koniecznościami państwem. Mowca broni Koła polskiego przed atakami dr. Adlera i poddaje przedłożenie o reformie wyborczej szczegółowej krytyce. Hr. Sternberg wyraża przekonanie, że przedłożenie to wniesiono tylko w interesie socjalnej demokracji i Młodożuchów. Mowca oświadcza się ostatecznie za reformą i to nie tylko za reformą wyborczą, lecz za zreformowaniem całego państwowego i administracyjnego systemu w duchu wywodów hr. Dzieduszyckiego. Na czele administracji musi stanąć przedewszystkiem Rząd, który wyszedłby z reprezentacji ludów i dokładnie znał ludy i narody.

P. Onciul żalił się, że Rumuni i ormiańscy Polacy tracą po jednym mandacie, domagał się pomnożenia liczby mandatów z Bukowiny o dwa lub przynajmniej o jeden. Na tem obrady przerwano.

Konferencya przywódców klubów,

Wczoraj w południe odbyła się narada przywódców klubów, na którą przybył bar. Gautsch. Zgodzono się na to, aby po przedłożeniu o reformie wyborczej wzięła Izba posłów pod obrady następujące ustawy: ustawę upelnomoćniającą, ustawę czekową, ustawę o samoubezpieczeniu urzędników państwowych, nowelę przemysłową, ustawę o opilstwie. Ustawy te mają być załatwione podczas obrad komisji dla reformy wyborczej. Rozprawiano także nad sposobem wyboru tej komisji. Wyłoniły się różne propozycje. Zostanie prawdopodobnie wybrana komisya z 48 członków na podstawie danego klucza. Zasadniczo ma wypadać w

klubach jeden członek na 8 członków klubu. Socjaliści żądali, aby Schönererowców wyeliminować z grupy „dzikich“. Komisya nie zgodziła się na to. Natomiast przyznano w grupie tej jeden mandat Rumunom i jeden Rusinom. Jeden mandat odstąpił Młodożuchom czeskim radykałom. — Agraryszom czeskim nie przyznano mandatu, skutkiem czego apelować będą do Izby.

Interpelacya raska.

Interpelacya, wniesiona przez posłów ruskich w sprawie listu pasterskiego Najprzew. ks. Arcybiskupa Bilezowskiego, zarzuca ks. Arcybiskupowi Bilezowskiemu, że pod pozorem pouczenia insynuuje Rusinom zamiary gwałtów wobec Polaków. Interpelacya cytuje z listu pasterskiego ustępną następującą:

„Nie chcę przypuszczać, aby niesummiennym agitatorom udało się lud ruski skłonić do czynów zbrodniczych. Gdyby jednak, Ukoehani moi, pokrzywdzono was, czego nie daj Boże, to biedniejsi byłiby krzywdziciele. Krew przelana spadłaby na sumienie tych, którzy ją przelali i tych, którzy niepokoją wywołali i tych, którzy im nie przeszkadzili, choć mogli i byli powinni“.

Interpelanci twierdzą, iż na wiecach obok Rusinów, przemawiają zawsze Polacy, choć prasa polska o tem przemilcza; zapytują dalej Rząd, jakie stanowisko zajmie wobec tego listu pasterskiego i co zamysła uczynić, aby z jednej strony dać Rusinom satysfakcyę za insynuacyę rzym.-kat. Arcybiskupa, z drugiej strony uspokoić ludność polską i nie pozwolić podburzać jej przeciw Rusinom.

Austro-węgierski projekt pośredniczący na konferencyi w Algeiras.

Przedłożony konferencyi w Algeiras d. 8 b. m. przez reprezentanta Austro-Węgiel, hr. Welsersheimba, projekt organizacyi policyi w Marokku, składa się z następujących 8 artykułów:

1. Naczelną komendę nad oddziałami policyi sprawuje sułtan.

2. Sułtan porucza francuskim oficerom w Tangerze, Tetuan, Larasz i Rabat organizację i komendę oddziałów policyjnych.

3. Ten sam obowiązek przekazuje sułtan oficerom hiszpańskim w Mazagan, Saffi i Mogador.

4. Sułtan mianuje wyższego rangą oficera, który zajmie się organizacją i komendą oddziałów policyjnych w Casablanca, równocześnie jednak będzie pełnił funkcje generalnego inspektora wszystkich oddziałów policyjnych w wymienionych powyżej miejscach. Tego wyższego oficera wybierze sułtan z pośród trzech oficerów, których zaproponuje mu rząd szwajcarski, lub holenderski.

5. Żołnierze policyjni rekrutowani będą z pośród Marokańczyków.

6. Administracya i rachunkowość oddziałów policyjnych, jako też wypłata żołdu i wszystkich innych należności poruczona będzie europejskim urzędnikom. Na wypłaty pieniędzy dawać będzie państwowy Bank marokański.

7. Generalny inspektor oddziałów policyjnych zdawać będzie sprawę dyplomatycznemu ciału w Tangerze, które czuwać będzie nad zachowaniem granic, wytkniętych dla organizacyi policyjnej.

8. Organizacya ta wprowadzona zostaje na razie sposobem próbnym na przeciąg lat pięciu.

Godząc sprzeczności, jakie wyłoniły się z powodu kwestyi policyjnej, zachowując zwierzchnicze prawa sułtana i międzynarodowy charakter policyi, podaje austro-węgierski projekt możność wyjścia z labiryntu i obalenia pesymistycznych przepowiedni, że konferencya w Algeiras skończy się na niczym.

Jakoż wedle nadechodzących z tamtąd doniesień, projekt hr. Welsersheimba wywołał powszechne zadowolenie. Zarówno p. Radowitza, jak p. Revoil, obaj zatem, których najwięcej to obchodzi, oświadczyli, iż projekt austro-węgierski wezmą pod rozwagę. Wśród członków konferencyi dają się słyszeć głosy, że nareszcie znalazła się droga wyjścia.

Przypuszczają dalej, iż hr. Welsersheimb, już przed wniesieniem projektu zapewnił sobie zgodę p. Radowitza i tak dalece łączy z tem pomyślnie nadzieje dla dalszego toku konferencyi, iż kwestya policyjna u wielu uchodzi już za rozwiązana.

Z Paryża donoszą, że także w tamtejszych kołach politycznych bardzo przychylnie przyjęto projekt austro-węgierski i powszechnie wierzą w pomyślnie załatwienie sprawy policyjnej.

Z polityki włoskiej.

Gabinet Sonnino zjawił się onegdaj po raz pierwszy w Izbie. Prezydent ministrów złożył przedewszystkiem oświadczenie o ukonstytuowaniu się rządu, następnie w długim przemówieniu omawiał najważniejsze zagadnienia polityki wewnętrznej. Podniósł, że dobrobyt kraju wymaga ustawicznego poparcia ze strony rządu, który rozumie do-

brze konieczność załatwienia spraw najbardziej piekających, a nieodłącznie związanych z pomyślnością ekonomiczną Włoch. W pierwszym rządzie zaliczyć do nich należy uregulowanie sprawy kolei żelaznych. Rząd Sonnino zajmować się więc będzie wykupnem kolei południowych, w tej nadziei, że wykupno to nie napotka na wielkie trudności. Rząd włoski żąda także od Izby przyjęcia przedłożenia, zmierzającego do reorganizacyi obecnego systemu gospodarki i zarządu kolei żelaznych, zobowiązując się w zamian do budowy nowych linii kolejowych na Sycylii. Na cele powyższe potrzebną jest suma 1300 milionów lirów, przeznaczona na powiększenie stacyi kolejowych, uzupełnienie materiału, poprawę budowy dróg żelaznych i zakładanie nowych.

P. Sonnino wzywa także Izbę, aby pamiętała o potrzebach południowych prowincyj, przez popieranie handlu i gospodarstwa prowincyi Neapolu i Calabrii, przyczynając się do ulżenia ciężkiemu jej położeniu materialnemu przez uchwalenie 30 proc. zniżki stopy podatkowej.

W dalszym ciągu przemówienia zajmował się włoski premier sprawami administracyjnymi kraju, rozdzieleniem przywileju dwuletniej służby wojskowej na większą liczbę uprawnień, poprawą systemu poboru rekruta i t. d.

Włochy pozostaną również wierne dawnym tradycjom w polityce zagranicznej. Dewizą rządów p. Sonnino będzie więc i nadal utrzymanie trójzrymierz, oraz zachowanie przyjaźni stosunków z Francją i Anglią. Wyrazem tego jest stanowisko Włoch w ogólnej polityce Europy, a obecnie i w Algeiras. Zmierzają one do utrzymania najlepszych stosunków ze sprzymierzeńcami i przyjaciółmi, dając także rękojmię powszechnego pokoju, który jest najwyższem pragnieniem Włoch i ich rządu.

Zawiadomieniem Izby o rozpoczęciu układów handlowych z Rosją i Hiszpanią i przedłużeniu traktatów z Austro-Węgrami zakończył p. Sonnino przemówienie, przyjęte bardzo przychylnie przez Izbę.

KRONIKA.

Łódź, 10 marca.

Kalendarz.

Niedziela (11 marca):
Konstantyna. — Ludosławy. — Prokopia pr.
Wschód słońca o godzinie 5 54 rano, zachód słońca o godzinie 5 17 po południu.
Poniedziałek (12 marca):

50)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

Obrazy z życia sardyńczyków.

XII.

(Ciąg dalszy).

Lecz nagle, patrząc na Oli, która ciągle płakała, Anania czuł, że guiew jego znika. Lodowate zimno go przejęło. Kim była ta kobieta, którą złzył? Czy ten stos łachmanów, ta niechlujna żebraczka mogła rozumieć, co mówił? Co było wspólnego pomiędzy nim, a tą istotą? Czy to miała być rzeczywistość matka, ta, która obdarzywszy dziecko życiem, rzuciła je na środku ulicy, oddając na pastwę przypadkowi, którym już było samo jego urodzenie? Nie! on nie nie miał do zawdzięczenia tej kobiecie. Może nie miał słuszności, czyniąc jej wyrzuty, ale także nie miałby słuszności poświęcając się dla niej. Prawdziwą jego matką była, jeśli już o to chodziło, Zia Tatana, albo Zia Grathia, Marya Obinu, a nawet Nana, pijaczka; ale nie mogła nią być ta żebraczka, przykucnięta na ziemi u jego stóp.

Oli ciągle płakała.

— No, skończcie już raz! — rzekł do niej, ale bez gniewu.

A ponieważ nie kończyła, zwrócił się do wdowy, robiąc jej znak, aby uspokoiła Oli.

— Czyż nie widzisz, że ona się ciebie boi! — szepnęła Zia Grathia przechodząc obok niego.

Zbliżyła się do Oli i położyła jej rękę na ramieniu.

— No, no — rzekła — dość tego, moja córko. Pociesz się. Nie masz czego płakać. Czemu płaczesz? On jest przeciwko twemu dzieckiem, nie zje ciebie; przeciwnie, chce ciebie uczynić szczęśliwą... No, no! Napij się trochę kawy, a potem swobo-

dniej wam będzie rozmawiać... Zrób to dla mnie, Anania moje dziecko, i wyjdź na chwilę. Gdy wrócisz, łatwiej się zrozumiecie.

Anania się nie ruszył; lecz Oli nieco się uspokoiła i skoro Zia Grathia przyniosła jej kawę, wzięła filiżankę drżącymi rękami, ale piła z chęcią, rzucając ciągle w około siebie spojrzenia pełne strachu i nieufności, w których jednakże przebłykiwało przelotne zadowolenie. Jak wszystkie prawie sardyńskie kobiety, Oli przepadała za kawą. Anania, któremu zimna krew już wróciła, patrzył na nią, studyował, pytał sam siebie, jakiego rodzaju były uczucia tej kobiety, czy była wzruszona ze strachu, z miłości, czy z powodu wyrzutów sumienia; i zdawało mu się, że ma przed sobą zwierzę dzikie i lękliwe, zające, który zabrał się do jedzenia grona winogrodu w winnicy i drży jednocześnie z zadowolenia, że mu się udało skosztować winogron i z obawy, aby go nie złapano.

— Czy chcesz jeszcze? — spytała Zia Grathia, pochylając się i mówiąc do Oli, jak do małej dziewczynki. — Tak? Nie? Jeżeli chcesz jeszcze, nie wstydź się powiedzieć... A więc daj mi filiżankę i wstań; idź umyj sobie oczy; nie bój się. Czy słyszałaś? Prędko, wstawaj moja córko!

Oli wstała z ziemi przy pomocy starej i poszła do wiadra z wodą, gdzie miała zwycają myć się zawsze dwadzieścia lat temu. Umyła najprzód filiżankę, a potem siebie samą i otarła się swoim podartym fartuchem; blade jej usta drżały; łkanie od czasu do czasu unosiło jeszcze jej piersi; oczy jej czerwone, otoczone ciemną obwódka, olbrzymie na małej twarzy jeszcze bledszej po umyciu, unikały wzroku Ananii.

Młody człowiek patrzył na ten podarty fartuch i myślał:

„Będę musiał natychmiast kazać jej zrobić jaką suknię; doprawdy, że jest odrażająca. Mam jeszcze sześćdziesiąt lirów z lewej, które dawałem w Nuoro... Dobrze zrobiłem, że udzielałem tych lekcji. Znajdę jeszcze więcej. Sprzedam moje książki... Tak, muszę zaraz dać jej ubranie i obuwi... Może ona także głodna“...

Jak gdyby odgadując tę myśl, Zia Grathia spytała Oli:

— Czy jesteś głodna? Jeżeli nią jesteś, nie wstydź się powiedzieć. Nie bądź taka skryta. Jesteś głodna?

Dotychczas Oli nie wyrzekła ani słowa. Ale usta jej otworzyły się nareszcie i odrzekła:

— Nie.

Zaledwie usłyszawszy ten głos, Anania zmieształ się i zbladł; był to ten sam głos co dawniej, głos daleki, którego echo pozostało mu w pamięci. Tak, ta kobieta w istocie była jego matką, prawdziwą matką; była ciałem jego ciała, zgangrenowanym, chorym człowiekiem, który cierpienie mu sprawiał, ale z którym nie mógł się rozłączyć bez utraty życia i którego musiał się starać uleczyć, poddając się całemu przebiegowi najokropniejszej kuracyi.

— Siadaj tutaj — rzekła Zia Grathia, przysuwając dwa krzesła do ogniska — siadaj, moja córko, i ty także mój złoty klejnotcie, siadaj. Zasiądźcie oboje i rozmawiajcie...
Posadziła Oli i chciała to samo uczynić z Ananią, ale on się usunął gniewnie.

— Dajcie mi spokój! Nie jestem dzieckiem, już wam to mówiłem!

I znów zaczął się przechadzać wzdłuż i wszerz kuchni. A następnie, po krótkiej pauzie:

— Zresztą — rzekł — nie mamy o czem długo mówić. Powiedziałem już wszystko, co miałem do powiedzenia. Ona zostanie tutaj do tego czasu, dopóki nie postanowię inaczej; kupicie jej trzewiki i suknię... Dam wam na to pieniądze... Ale pomówmy jeszcze o tem później...
I zwrócił się do Oli, podnosząc głos, aby dać do poznania, że do niej teraz mówi:

— Odpowiadajcie teraz. Co macie do powiedzenia?

Oli nie odpowiedziała; była tak zmieszana, że myślała, iż on ciągle do wdowy mówi.

— Czy nie słyszałaś? — wnięsała się Zia Grathia słodkim głosem. — Co mu odpowiesz?

— Ja? — spytała cicho.

— Tak, ty.
— Ja? Nie!
— Czy macie długi? — spytał młodzieniec.

— Nie.
— Nie jesteście nic winni kantyniarzowi?

— Nie. Zatrzymali sobie wszystko, co posiadałam.

— A coście posiadali?
— Srebrne guziki od mojej koszuli, nowe trzewiki, dwanaście lirów.

— A teraz, co posiadacie?
— Nic, z wyjątkiem tego, co mam na sobie — odrzekła dotykając ręką fartucha.

— Macie papiery?

— Co takiego?

— Papiery, naprzykład swoją metrykę — wytłomaczyła jej Zia Grathia.

— Tak, mam metrykę — odrzekła dotykając piersi. — Jest tutaj.

— Pokażcie.

Wyjęła z zanadru papier poźółtki, poplamiony oliwą i potem. Potem Zia Grathia wzięła ten papier i podała go młodemu człowiekowi, który go rozłożył, przerzucił i oddał. Data wyciągu była niedawna.

— Po co postaraliście się o ten dokument? — spytał.

— Aby wyjść za mąż za Celestyną...
— To ten ślepy — rzekła wdowa. — Nikczemnik, łotr...
Anania zamilkł, przechadzając się dalej tam i napowrót po kuchni. Wicher ciągle miotał się w około domku, z dachu padały z ukosa przez szpary promienie słońca, tworząc świetlane pasma na czarnej podłodze. W swojej przechadzce młodzieniec machinalnie stawiał nogi na tych złotych pasmach, jak to czynił dawniej, z zabawą, gdy był dzieckiem. Zastanawiał się nad tem, co mu czynić wypada i zdawało mu się, że spełnił już część ciężkiego swego obowiązku, jednak dużo jeszcze brakowało, aby zadanie uważać za skończone.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wschód słońca o godzinie 5:52 rano, zachód słońca o godzinie 5:18 po południu.

— **Najdost. Arcyks. Karol**, syn Najdost. Arcyks. Ottona, który dnia 1 stycznia b. r. na torze żywińskim doznał niesześliwego wypadku złamania nogi, odzyskał już w zupełności zdrowie i dnia 9 b. m. przybył do Bilina, by zgłosić się napowrót do służby w pułku.

— **Choroba ks. Elżbiety Windisch-Graetz**. Ciężka operacja, jakiej dnia 8 b. m. w wiedeńskim sanatorium Loew poddała się Wnuczka Naj. Pan, córka śp. Arcyksięcia Rudolfa, Jej Ces. i Król. Wysokości ks. Elżbieta Windisch-Graetz, była jak czytamy w pismach wiedeńskich, nieuniknioną. Ks. Elżbieta niedomagająca od dłuższego czasu. Bawiąc świeżo w Wiedniu zasięgała kilkakrotnie porady lekarskiej. Stan jednak był tego rodzaju, że nie zmuszał księżnej do zmiany sposobu życia. Niemniej konsultacje lekarskie stwierdziły z całą stanowczością chroniczne zapalenie ślepej kiszki. Dnia 6 b. m. oświadczyli księżnej lekarze, iż dłuższą operacją zlewać nie należy. Dostojna pacjentka chciała zrazu odbyć ją w Pradze, uległa jednak przedstawieniom i zdecydowała się ostatecznie na przeprowadzenie operacji w wiedeńskim sanatorium Loew. Dnia 7 b. m. udała się księżna do Pragi, aby poczynić różne zarządzenia domowe i przed ciężkim terminem zobaczyć się jeszcze z dziećmi.

Wieczorem tego dnia powróciła do Wiednia i zamieszkała z małżonkiem, ks. Ottonem Windisch-Graetz w Schonbrunnie. Nazajutrz o godzinie 9 rano zajęli księstwo samochodem przed sanatorium. Księżna udała się do przygotowanych dla niej, a przez arystokrację wiedeńską kwiatami formalnie zaszypanych apartamentów na II piętrze. Przyległe pokoje zajął ks. Otto. W pokoju księżnej założono już d. i. przedtem telefon, księżna bowiem pragnęła mieć możliwość porozumiewania się w każdej chwili z dziećmi w Pradze.

W sali operacyjnej czekali już przybycia dostojnej pacjentki zebrani lekarze: radey Dworn Chrobak i Neusser, prof. Hochenegg, dyr. dr. Czinner, lekarz przyboczny księżnej prof. Kaapp i dr. Löw.

Zaraz po przybyciu księżnej, przystąpiono do operacji, którą przeprowadził prof. Hochenegg w asystencji dr. Günstera i prymajusza dr. Löwego. Narkozą zajął się dyr. Czinner.

Operacja zajęła prawie godzinę czasu i miała, jak już wiadomo, przebieg pomyślny, a w zupełności potwierdziła dyagnozę.

Wydany wczorajem wymienionego dnia biuletyn opiewał: „Stan ogólny pomyślny. Lekkie nudności. Ciężota 37 1, tętno 84. *Hochenegg, Knapp*“. Nadmienić wypada, że nudności, o których wspomina biuletyn, zawsze pojawiają się po narkozie chloroformowej.

— **Z e. i k. armii**. Lekarz sztabowy dr. Aleksander Majewski przeniesiony ze szpitala garnizonowego nr. 14 we Lwowie do szpitala garnizonowego nr. 11 w Pradze. Lekarzem asystentem w rezerwie zamianowany rezerwowi zastępca lekarza asystenta dr. Leopold Rauchmann z 56 p. p.

— **Wiosenne ćwiczenia wojskowe** rezerwy i rezerwy zapasowej odbędą się w r. b.:

W obrębie 1 korpusu: W piechocie i batalionach strzeleckich w czasie od 7 do 19 czerwca. — W artylerii polowej, przy 1 p. art. korp. w czasie od 30 kwietnia do 19 maja od 21 maja do 9 czerwca; od 11 do 30 czerwca; od 2 do 21 lipca; od 23 lipca do 11 sierpnia, a także od 11 do 23 czerwca i od 25 czerwca do 7 lipca; przy 1, 2 i 3 p. art. dyw. od 23 kwietnia do 5 maja, od 7 do 19 maja, od 21 maja do 2 czerwca, od 5 do 17 i od 15 do 30 czerwca; w artylerii fortecznej przy 2 p. art. pol. od 2 do 14 kwietnia, od 30 kwietnia do 12 maja i od 14 do 26 maja. — W oddziałach pionierskich przy 9 bat. pion. dla rezerwistów od 1 do 13, od 16 do 28 maja i od 29 maja do 10 czerwca; dla rezerwistów zapasowych od 1 do 13, względnie od 28 maja i od 16 maja do 5 czerwca. — W furgonach przy dyw. furg. 1 od 2 do 14 i od 18 do 30 kwietnia. — W oddziałach sanitarnych przy oddz. nr. 6 od 11 do 23 czerwca i od 16 do 28 lipca; przy oddz. nr. 15 od 2 do 14, od 17 do 29 kwietnia, od 23 kwietnia do 5 maja; od 2 do 14 i od 16 do 28 maja; od 1 do 13 i od 15 do 27 czerwca.

W obrębie 10 korpusu. W piechocie i batalionach strzeleckich: od 18 do 30 czerwca od 14 do 26 maja. W art. pol. od 19 kwietnia do 8 maja, od 8 do 27 maja; od 5 do 24 czerwca i od 25 czerwca do 14 lipca; w artylerii fortecznej przy 3 p. art. fort. od 7 do 19 maja i od 18 do 30 czerwca; dla rezerwistów zapasowych od 21 lipca do 17 sierpnia; w oddziałach pionierskich przy 10 i 11 bat. od 1 do 13, względnie 28 maja. W furgonach przy 10 dyw. furg. od 19 kwietnia do 1 maja i od 2 do 14 lipca. Przy oddziałach sanitarnych w oddz. nr. 3 od 14 do 26 maja, od 18 do 30 czerwca, od 28 maja do 9 czerwca, od 2 do 14 i od 16 do 28 lipca.

W obrębie 11 korpusu. W piechocie i oddziałach strzeleckich przy 41 p. p. od 8 do 20 czerwca i od 25 czerwca do 7 lipca; w innych pułkach piechoty i przy bat. strzel. 30 od 15 do 27 czerwca i od 2 do 14 lipca. —

W art. pol. przy 11 p. art. pol., od 9 do 28 kwietnia, od 7 do 26 maja, od 8 do 27 czerwca i od 6 do 25 lipca. Przy 31 p. art. dyw. od 29 marca do 10 kwietnia i od 20 kwietnia do 2 maja; przy 32 p. art. dyw. od 2 do 14 kwietnia, od 7 do 19 maja i od 11 do 23 czerwca; przy 33 p. art. dyw. od 30 kwietnia do 12 maja, od 14 do 26 maja, od 11 do 23 czerwca i od 9 do 21 lipca. W furgonach przy 11 dyw. furg. od 26 marca do 7 kwietnia i od 18 do 30 kwietnia. W oddziałach sanitarnych przy 14 oddz. od 2 do 14 i od 17 do 29 kwietnia, jakoteż od 7 do 19 maja.

— **(K.) Uzupełniające wybory**. Z powodu śmierci posłów sejmowych Włodzimierza Truskolaskiego i dr. Piotra Górskiego, odniósł się J.E. P. Marszałek krajowy do J.E. P. Namiestnika z prośbą o rozpisanie uzupełniających wyborów posłów sejmowych z kurji gmin wiejskich powiatu sanockiego i z kurji większych posiadłości byłego obwodu krakowskiego.

— **Z Uniwersytetu**. P. Bronisław Koszowski, radey z Ibramic, w Królestwie Polskim, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich.

— **Z Akademii Umiejętności**. Posiedzenie wydziału filologicznego odbędzie się w poniedziałek, dnia 12 b. m., o godzinie 6 wieczorem. Porządek dzienny: 1. Członek J. Rozwadowski przedstawi własną pracę: „Krytyczne uwagi o praojęzyku Słowian“. (Studia nad nazwami wód słowiańskich. Część II.). 2. Członek K. Morawski przedstawi pracę dr. T. Siuki: *Studia Nazianzenna, pars prima*.

— **Powszechnie wykłady uniwersyteckie**. W niedzielę, dnia 11 b. m., M. Olszewski: „Dzieje malarstwa polskiego od Matejki do naszych czasów“ (z obrazami świetnymi). Zakład chemiczny Uniwersytetu, Długosza 1. 6. Początek o godzinie 5.

Docent przyw. Uniwersytetu dr. W. Witwicki: „O wymiaraniu gatunków zwierzęcych“ (z demonstracjami). Sala gimnastyczna szkoły kolejowej (dojazd do dworca głównego). Początek o godzinie pół do 6.

— **Komisja teatralna** Rady miejskiej odbyła dziś w południe trzecie z rzędu posiedzenie, na którym ukończono dyskusję nad warunkami kontraktu, zawrzeć się mającego z przysyłym dzierżawcą teatru. Komisja wzięła za podstawę swych obrad dziś obowiązujący kontrakt i poczyniła w nim cały szereg drobnych zmian, uwzględniając żądania Wydziału krajowego i wypowiedziane przez członków komisji poglądy.

— **Raut na dochód Kola imienia T. T. Jeża T. S. L.**, urządzony z inicjatywy i staraniem komitetu Kola, odbędzie się w niedzielę dnia 11 marca (początek o godz. 8) w lokalu Tow. Strzeleckiego (ul. Kurkowa). Liczne grono pań i panów przyjęło łaskawie współudział i pracownie zajmują się urządzeniem sympatycznego wieczoru. Podczas rautu odegrane będą trzy jedynakówki polskie przez amatorów i amatorki pod reżyserią p. Trojanowskiego, który oprócz tego łaskawie przyrzekł wypowiedzieć kilka monologów. Najpiękniejszą częścią wieczoru stanowić będzie uroczy śpiew p. Stefki Galvasówny, która w ten sposób składa daninę ołowi, na jaki urządzony jest raut. Pna Galvasówna odśpiewa piękne a nieznane jeszcze pieśni H. Opińskiego, przy akompaniamencie wysoce cenionego fortepianisty, p. Stanisława Głowackiego, który oprócz tego łaskawie przyrzekł wykonać podczas śpiewu. Chór akademicki odśpiewa kilka pieśni. Oprócz tego podczas rautu grać będzie orkiestra wojskowa, a staraniem pracowniczego komitetu przygotowuje się jeszcze wiele miłych niespodzianek podczas zabawy kwiatowej, przez różne gry towarzyskie i t. d. Bufet w zarządzie własnym. Bilety (po 2 kor.) są do nabycia w Księgarni Polskiej Polonickiego, w księgarni H. Altenberga, w gal. Kasie zaliczkowej (Trzeciego Maja 5), w cukierni Sotselka na placu Maryackim i przy wejściu na raut.

— **Z Kasyna miejskiego**. Zapowiedziane przedstawienie amatorskie (operetka) na dziś, sobotę, 10, i niedzielę, 11 b. m., z powodu słabości jednej z wykonawczyń nie odbędzie się.

— **Towarzystwo zaliczkowe urzędników pocztowych** odbędzie dziś, w sobotę, o godzinie 7 wieczorem walne zgromadzenie w sali wykładowej w głównym budynku pocztowym I. piętro.

— **Zarząd Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicji i Bukowiny** we Lwowie ukonstytuował się na posiedzeniu dnia 25 lutego b. r. wybierając: przewodniczącym: dr. Wacława Domaszewskiego; I. zastępcę przewodniczącego: dr. Aleksandra Małaczynskiego; II. zastępcę przewodniczącego: dr. Henryka Sawczyńskiego; sekretarzem: p. Józefa Tomickiego; zastępcą sekretarza: p. Grzegorza Domazara; członkami wydziału administracyjnego pp.: Dr. ciecha Komersa, Franciszka Rozwadowskiego i dr. Henryka Sawczyńskiego, a ich zastępcami pp.: Stanisława Chołenińskiego, dr. Adama Szulskiego i Józefa Tomickiego; członkami komisji rewizyjnej pp.: Kaufmanna Brücka, dr. Mikołaja Fedorowicza i Józefa Tomickiego, a ich zastępcami pp.: Stanisława Chołenińskiego, Jana Ilnatowicza i Franciszka Zajęzka; członkami wydziału za-

wiającego funduszem pensyjnym pp.: Wojciecha Komersa, Józefa Neumana i dr. Henryka Sawczyńskiego.

— **Strejk** pomocniczego personelu drukarskiego, trwa w dalszym ciągu. Gremium zaproponowało strajkującym, aby powrócili do pracy, poczem zajmie się unormowaniem płacy we wszystkich drukarniach.

— **Wsparcie dla nowożeńców**. Magistrat m. Lwowa rozpiął konkurs na jedno wsparcie dla nowożeńców w kwocie 100 koron z fundacji Jana Franka. Wsparcie to nadane zostanie w dniu 10 maja b. r. Termin wnieszenia podań upływa z dniem 10 maja b. r. Ubiegać się mogą o ten zasiłek osoby, które w tym roku zawarły małżeństwo, lub zawarły je przed dniem 16 maja.

— **Znikł bez śladu**. Jedenastoletni Józef Wiśniewski, syn szewca, zamieszkałego przy ul. Tkackiej 1. 16, wydalwszy się jeszcze przed kilkoma dniami z domu swych rodziców, znikł od tego czasu bez śladu.

Wiśniewski jest małego na swój wiek wzrostu, brunet, o pełnej twarzy i ubrany był w brązowy garnitur marynarkowy i jasny filcowy kapelusz.

— **Awanturczy chory**. Abraham Hendel, pozostający w leczeniu na oddziale chorób wenerycznych tutejszego szpitala powszechnego, pokłóciwszy się wczoraj z dozorcą szpitalnym Ołeksą Kostyką, ugodził go nożem w okolicę szóstego żebra. Nożem zawadziwszy o kość, złamał się i pozostał w ranie. Rannego Kostykę opatrzyli lekarze szpitalni, awanturczego Hendla zaś oddał zarząd szpitala w ręce policyi.

— **Zamach morderczy**. Wczoraj około godz. 7:30 wieczorem obok realności przy ul. Kopernika 1. 18 była kasjerka kawiarniana Marcela Stangretówna strzeliła dwa razy z rewolweru do swego ex-narzeczonego Jonasza Halperna, urzędnika prywatnego. Na szczęście oba strzały chybiły.

Stangretówna przytrzymana zaraz na miejscu zbrodni, odstawiona została na inspekcję policyjną, gdzie podała, że powodem zamachu był żal do Halperna za to, iż po dwuletnim utrzymywaniu z nią ścisłych stosunków miłosnych, oświadczył jej, że zrywa z nią wszelką znajomość, a nawet postarł się w policyi o wydanie jej zakazu nagabywania go.

Stangretównę osadzono na razie w aresztach policyjnych, poczem wydana zostanie tutejszemu sądowi krajowemu karnemu.

— **Kronika policyjna**. Z mieszkania p. Antoniego Riesenka przy ul. Gołębiej 1. 12 skradziono wczoraj złoty zegarek męski, podwójnie kryty ze złotym łańcuszkiem i dwoma brelokami, z których jeden przedstawia wizerunek Kościuszki, drugi złotą żabkę. Szkoda wynosi przeszło 600 koron.

W ulicy Kazimierzowskiej przytrzymano wczoraj notowanego złodzieja Sienka Andresa, w chwili, gdy przechodzącej tamtędy p. K. Chmielowej wyciągnął z kieszeni pulawę z kwotą 60 koron. Andresa oddano na razie do aresztów policyjnych.

Zgubiono: prawdziwy kaukazki pasek ze srebrnymi i złotymi ozdobami; szpilkę do krawatki z dużym brylantem.

Mieszkańcy realności przy ul. Lyczakowskiej 1. 8 donieśli wczoraj policyi, że czeladnicy majstra kominiarskiego p. Jahla w okropny sposób znęcają się nad terminatorami.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie: Karol Motal, emer. kontroler pocztowy, w 65 roku życia.

W Tartakowie Józef Bielcki, b. oficjalista prywatny, weteran z roku 1863.

— **Apteka domowa w parlamencie**. Przydywim Izby posłów, jak donoszą z Wiednia, uwzględniając wobec częstych wypadków zastąpienia posłów, żądanie lekarzy zasiadających w Izbie, urządziło w gmachu parlamentu aptekę domową zaopatrzoną w środki i przybory dla udzielania pierwszej pomocy w razie nagłego zasłabnięcia.

— **Wybuch bomby**. Z Wiednia donoszą: W pracowni introligatora Maurycego Landaua w XIX dzielnicy nastąpiła wczoraj silna eksplozja, która napełniła dymem całą pracownię. Gdy dym się rozszedł, stwierdzono, że eksplozja powstała w kieszeni ubrania czeladnika Jakóba Malkowicza, pochodzącego z Rossyi, a zatrudnionego u Landaua od pół roku. Malkowicz w pierwszej chwili twierdził, że nie może sobie wytłumaczyć wybuchu, że prawdopodobnie ktoś strzelił do niego, co okazało się bezpodstawnym. Gdy go odstawiono na policyję, okazało się, że nazywa się właściwie Chaim Smulwicz Mafter, pochodzi z Benderu i należał do stronnictwa rewolucyjnego. W jego mieszkaniu znaleziono kufer, napełniony rozmaitymi materiałami wybuchowymi, między którymi była zupełnie gotowa do rzucenia bomba. Badany przez komisarza, Mafter oświadczył, że kufer ten należy do jego przyjaciela, Mojżesza Rezsystera, czeladnika krawieckiego, który wraz z nim uciekł z Rossyi do Wiednia, a dalej, że on, Mafter, w Wiedniu nie trudni się już fabrykacją pocisków wybuchowych. Zdaje się jednakże, że w pracowni Landaua miał przy sobie pewną ilość wybuchowych materii i że ta eksplozja odgrywała. Tak Maftera jak i Rezsystera aresztowano. Wytoczony im będzie pro-

ces o występki przeciwko ustawie o materiałach wybuchowych.

— **Ks. Arcybiskup Stablewski** odniósł się, jak donosi *Rhein. Westf. Ztg.*, do prokuratorów w Krefeldzie o ukaranie zastępcy „Ostmarkenvereinu“, który na zwołanym w dniu 2 listopada r. z. w Krefeldzie zebraniu publicznym w przemówieniu swoim „o niebezpieczeństwie polskiem i dążnościach niemieckiego Ostmarkenvereinu“, nazwał podobno ks. Arcybiskupa gnieźnieńsko-poznańskiego „największym polskim podszezuwaczem“ (*der grösste polnische Hetzer*). Śledztwo wstępne już zostało wdrożone.

— **Na międzynarodowym kongresie pocztowym**, który odbędzie się w kwietniu b. r. w Rzymie, reprezentować będą Rząd austriacki: generalny dyrektor poczt i telegrafów dr. Wagner-Jauregg, radca ministerjalny w Ministerstwie handlu Stribral i radca pocztowy w tem Ministerstwie Eberan-Eberhorst.

— **Nabytki kolonizacyi**. Jak donoszą pisma wielkopolskie, w powiecie gnieźnieńskim zajęła już kolonizacya prawie trzecią część całego obszaru. W powiecie żnińskim posiada ona 23 proc. obszaru, w powiecie wągrowieckim 18 proc., w mogileńskim 16 proc. W obwodzie regencyjnym poznańskim najgorzej przedstawia się powiat wrzesiński, gdzie w posiadaniu kolonizacyi jest już 19 proc. całego obszaru; potem następuje powiat poznański wschodni 17 proc., w powiecie śmigiełskim skolonizowano 11 1/2 proc., w pleszewskim prawie 11 proc., w obornickim 10 1/2 proc.

— **Ludność Poznania**. Z najnowszego zeszytu sprawozdań statystycznych miasta Poznania dowiadujemy się, że d. 1 lutego r. b. liczył Poznań 138.568 mieszkańców.

— **Matuzalowe lata**. Najstarszym mieszkańcem Poznania jest niewątpliwie, Andrzej Suwiczak, urodzony 24 listopada 1800 roku w Wojnowicach pod Bukiem. Liczy on zatem 106 lat. W Poznaniu mieszka od długiego szeregu lat, obecnie u szewca Kwiczeńskiego przy ul. Kościelnej. Suwiczak utrzymuje się ze skromnego zasiłku, który płaci mu urząd zabezpieczenia. Mimo sędziewego wieku, cieszy się stosunkowo dość dobrym zdrowiem.

— **Ostatni ulan polski z czasów Napoleońskich**. W Szczepankowie — jak donosi *Dziennik Berliński* — zmarł w ostatnich dniach 120-letni Mateusz Szamkowski, ostatni z ulanów polskich, którzy walczyli pod orłami Napoleona. Zmarły mimo niedostatku cieszył się zawsze dobrym zdrowiem i dopiero w ostatnich latach stracił prawie zupełnie wzrok.

— **Tragedya rodzinna**. Z Łodzi donoszą: We środę wieczorem we wsi Wiskitno, pow. brzezińskiego 19-letni Jan Koniarek, pokłóciwszy się z ojcem, Wojciechem, uderzył go cepami w głowę tak silnie, że zabił na miejscu. Widząc to starszy brat, Józef, schwył obok stojącą kosę i zadał nią bratu śmiertelną ranę w szyję. Po chwili, gdy spostrzegł, że brat nie żyje, w obawie odpowiedzialności, powiesił się w stodole.

— **Amerykańska eskadra** pod wodzą kontradmirała Siegsbee, złożona ze statków „Brooklyn“, „Chattanooga“, „Galveston“, „Tacoma“, krążąca obecnie po wodach lewantyńskich, zamysła z nastaniem wiosny zwiedzić porty austriackie.

Kronika prowincjonalna.

— **Święcenie kościoła**. Z Przemysła donoszą: W Łuczycach pod Przemysłem, majątku prezesa Rady powiatowej dra Wł. Czajkowskiego, odbyła się dnia 6 b. m. uroczystość poświęcenia nowo wzniesionego tam kościoła. Ceremonii dokonał ks. biskup sufragana Fischer w otoczeniu licznej duchowieństwa.

— **W Zakopanem** bawiło w czasie od 1 stycznia do 28 lutego b. r. ogółem 1281 osób.

— **Pożar**. W Wadowicach spłonęła onegdaj fabryka papieru Laksberga i Marlandera. Spaliły się zapasy i tak zwana sala papierowa. Fabryka była ubezpieczona.

Kronika zagraniczna.

* Muzeum dla badań morza otwarto uroczystie d. 5 b. m. w Berlinie w obecności ces. Wilhelma, ks. Monaco i całej plejady dygnitarzy.

* Dom im. cesarzowej Fryderykowej, przeznaczony dla zakładu uzupełniających kursów lekarzy, otwarto przed kilku dniami uroczystie w obecności cesarza Wilhelma w Berlinie. — Celem instytucji jest dać lekarzom możliwość należytego informowania się o postępach medycyny. Gmach zbudowano kosztem półtora miliona marek, z branych ze składek.

* Okolicom Renu zagraża powódź. W Kolonii części miasta nisko położone są już pod wodą.

* **Carowa-wdowa** Marya Teodorówna postanowiła podobno na stałe przenieść się do

Danii i w tym celu zakupuje wspaniały zamek Hvidöre na „duńskiej Rivierze“ w Oeresund.

* Rabunek w pociągu. Z Berlina telegrafują: Członek pruskiej Izby panów, 68-letniego hr. Zitzewitza z Zevenow, wracającego z Gdańska do Szczecina, napadł onegdaj w wagonie nieznanymi młodymi ludźmi, który dał do niego 5 strzałów z rewolwera, a zraniwszy go dość ciężko, zabrał mu portfel z pieniędzmi. — Napadnięty miał jeszcze tyle siły, że zdołał zapukać do sąsiedniego przedziału, w którym jechały dwie zakonnice. Gdy te wybiegły i widząc co się stało, pociągnęły za linę alarmową, zbrodniarz zbiegł do drugiego wagonu, następnie zaś, gdy pociąg stanął, wyskoczył i znikł w lesie.

* Generał Mischke, generalny adiutant i powiernik cesarza Fryderyka, zmarł w Berlinie. Gen. Mischke był człowiekiem niezwykle inteligentny. Znany był nadto z wielkiej dobroci serca i skromności. Z chwilą zgonu cesarza Fryderyka ustąpił zupełnie z widowni publicznej.

* Filantropia. Dla ubogich, wstydzących się żebrać, zapisał zmarły tydzień dni w Dyseldorfie filantrop Scheid, milion marek.

* Częściowa ślepotą. Daltonizm, czyli niezdolność rozróżniania barw, jest chorobą wprawdzie nie częstą, ale powszechnie znaną; natomiast mało kto wie o nader rzadkiej ślepoty, odnoszącej się tylko do druku i pisma. Według doniesienia *Berl. Klin. Wochenschrift*, chorego takiego przedstawiono w berlińskim Towarzystwie lekarskim. Jestto 60-letni człowiek, który pewnego poranku przekonał się, że nie jest w stanie czytać codziennej gazety. Nagle przedstawiła mu się ona jako arkusz białego papieru. Okulista poddawał go badaniom o różnych porach dnia, potem wezwał do pomocy neurologa i obaj stwierdzili, że pacjent jest umysłowo zupełnie zdrowy, wzrok ma również normalny, a pomimo to nie widzi liter ani pisanego, ani drukowanego. Co więcej, jest w stanie zupełnie poprawnie pisać, ale nie potrafi tego odczytać, co napisał. Rozróżnia doskonale wszystkie przedmioty, lecz nie jest w stanie określić, co przedstawia rysunek w wydawnictwach dla kilkuletnich dzieci.

* Spis ludności, którego dokonano we Francji dnia 5 b. m., odróżniać się będzie tym od innych, że wykazuje obecność dwóch królów: Edwarda angielskiego i Oskara szwedzkiego. Król Edward zapisany został na karcie ambasady angielskiej jako przejezdny.

* Wypadek z samochodem. Z Rzymu donoszą: Samochód koniuszego królewskiego margr. Corsiniego podczas wymijania przewrócił się i wpadł do rowu. Małżonka margrabię zginęła na miejscu, margrabia i maszynista są ranni. Na miejsce wypadku przybyli królestwo włoscy.

* José Maria de Pereda, jeden z najwybitniejszych współczesnych powieściopisarzy hiszpańskich, zmarł w Santander, w 73 r. ż. Pereda świetnie odtwarzał zwłaszcza obrazy z życia towarzyskiego w Madrycie. Realizm swój mimo poważnej zawsze tendencji umiał Pereda okraszyć sporą dozą humoru.

* Merelli, towarzyszyzna słynnego defraudanta Galleya, który niedawno zasądzony został na siedem lat więzienia, zamysła dzieje swego z nim stosunku przedstawić w powieści, którą już podobno pisze i która ma otrzymać tytuł „Merellia“.

* Nowy okręt dla hiszpańskiej floty wojennej budują w Ferrol. Otrzyma on imię „Reina Ena“.

* Ba wół należeć będzie wkrótce w Ameryce tak samo do rzadkości, jak żubr u nas. Bez względu na to, że zwierzęta w celach przemysłowych grozi mu zupełna zagłada. Wobec tego utworzyło się w Nowym Jorku towarzystwo, mające za cel uratowanie bawoła. Towarzystwo zamierza zakupić ogrodzony wielki obszar lasu na zachodzie i tam stworzyć raj bawoli. Prezydent Roosevelt pragnie Towarzystwu wyważyć w Kongresie zapomogę.

* Najstarsza Hiszpanka. W szpitalu w Madrycie znajduje się kobieta, która dosięgła rzadkiego wieku 125 lat. Marya Józefa Nieto urodziła się dnia 7 października 1781 r. w Granadzie. Wyszła za mąż za kelnera, a ponieważ mąż jej wkrótce potem zmarł, wydała się powtórnie za stolarza. W 25 latach swego drugiego małżeństwa, miała 22 dzieci, z których 21 już umarło. Jeden jedyny syn znajduje się obecnie w Ameryce. Staruszka, nie wyglądająca więcej, jak na 80 lat, posiada jeszcze zdrowe wszystkie pięć zmysłów, od lat 17 znajduje się w szpitalu, a od 107 lat mieszka stale w Madrycie.

* Choroba cesarza chińskiego. Z Pekinu donoszą do *Biura Reutersa*: Cesarz poważnie zachorował, lecz lekarze oświadczają, że niema powodu do obaw. Wszyscy wiekrołowie otrzymali telegraficzny rozkaz, aby jak najrychlej przysłali do Pekinu najlepszych lekarzy.

Notatki literacko-artystyczne.

»Tygodnika lekarskiego« wyszedł nr. 10. Obok prac oryginalnych, obejmuje on w bo-

gatum przeglądzie, złożonym z krótkich referatów, przegląd wszystkich ważniejszych publikacji ze wszystkich dziedzin medycyny.

(ch) »Kunstchronik«, znane pismo tygodniowe, poświęcone sztuce i przemysłowi artystycznemu, a wydawane przez Seemanna w Lipsku (Querstr. 13) pisze o wystawie witraży Mehoffera w wiedeńskiej „Secesji“: „Wyglądają jakby z zupełnie innej planety spadły na ziemię, n. p. z purpurowego Marsa, błyszczących, wibrujących, zapalnego od zjawisk, kościelnych, monumentalnych, silnych. Kolorystyczne prawo pięści! Archaniołowie tańczą i świszczą mieczami palącymi się; święte dziewice z iscie średniowieczną, zbrojną, pancerną postawą; skamielnię potwory, w które na nowo wiano fantastyczną smoczą krew. Mehoffer należy do najtęższych kolorystów współczesnych. Jest to nowy Matyko pod tym względem“. Tak pisze znany krytyk wiedeński, Hewesi.

(ch) Gemma Bellincioni występuje obecnie w Aleksandrii i Kairze, zobowiązawszy się od 1 grudnia do 31 marca 1906 do 40 występów.

(ch) Leonevallo pracuje nad 4 operami: „La gioventù di Figaro“, „Savonarola“, „Cesare Borgia“ i „Idillio tragico“. Czy to nie za wiele naraz! Nee Hercules contra plures“. A Herkulesem nigdy Leonevallo nie był.

(ch) Puccini pracuje nad operą „La festa del Nilo“ z tekstem Wiktoryna Sardou.

Repertuar Teatru miejskiego.

Dziś, w sobotę, po raz 5-ty „Samson i Dalila“, opera w 4 aktach Saint-Saësa. Gościnnie występ Aleksandra Bandrowskiego.

W niedzielę o godz. pół do 4 po południu po raz 5-ty „Wujaszek Wania“, sztuka w 4 aktach z rossyjskiego, Antoniego Czechowa.

W niedzielę o godz. pół do 8 wieczorem „Carmen“, opera w 4 aktach Jerzego Bizeta. Ostatni gościnnie występ Maryi Boyer.

W poniedziałek na dochód szpitala św. Zofii przedstawienie teatralne i koncert z łaskawym udziałem pań: Janiny Korolewicz-Waydowej, Maryi Gembarskiej, Maryi Mokrzyckiej-Pilarz, oraz pp. Augusta Dianni, Wiktora Grabczewskiego i Juliana Jeromina. — Program szczegółowy podadzą afisze.

We wtorek „Lohengrin“, opera w 3 aktach Ryszarda Wagnera. Gościnnie występ Aleksandra Bandrowskiego i Janiny Korolewicz-Waydowej.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

P. Kierownik Ministerstwa Wyznań i Oświaty zamianował Adama Klimesza, zastępcę nauczyciela w męskim seminarjum nauczycielskim w Tarnopolu, nauczycielem szkoły wieczornej w tym zakładzie.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór: Juliana hr. Brunickiego i ks. Piotra Szankiewicza na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Striju; dr. Mikołaja hr. Reya i ks. Ignacego Ziębę na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Pilźnie; ks. Mikołaja Rożańskiego na zastępcę przewodniczącego Rady szkolnej okręgowej w Kałuszu; Fryderyka Schaedla na doradcę do strzeżenia religijnych interesów mieszkańców wyznania ewang. do Rady szkolnej okręgowej w Nadwórnie; zamianowała w szkołach ludowych: Tomasza Kołodziejczaka, nauczycielem 6-klasowej szkoły męskiej w Rudkach; Franciszka Gasióra, nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Żolyni; Ignacego Szubargę i Antoniego Sumpera, nauczycielami 4-klasowej szkoły męskiej w Chyrowie; Antoniego Zająca, nauczycielem 4-klasowej szkoły w Borzęcinie; nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Michała Krasnickiego w Mysławowie; Jana Wawrykę w Sobniowie; Michała Galusa w Marceporobie; nauczycielkami szkół 2-klasowych: Helenę Tutajową w Łysej Górze; Maryę Kałużniacką w Wysokiej; Jadwigę Juraszką w Buczkowicach; nauczycielkami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Zofię Konarkównę w Nidku; Józefa Gołąbka w Grabnie; Józefę Bliżniakównę w Zbludzy; Klementynę Adamską w Jastrzebiu; Franciszkę Rudziocha w Strzelcach małych; Franciszkę Dyszyńskiego w Babicy; Huberta Stiebała w Łęczanach; Michała Godzika w Niwce; Maryę Szczerbanowską w Podgrodziu; Olę Litwinową w Czahrowie; Tadeusza Janickiego w Lewniowej; Antoniego Cypurta w Zalesiu; Józefa Jurasza w Metkowie; przeniosła: Romualda Krzyżanowskiego, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Cyszczkach, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Rakowie, a Mateusza Kwasnyka, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Ra-

kowie, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Krotoszynie; Michała Rychwickiego, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Korzelicach, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Rozwadowie; Jadwigę Ciecierzankę, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Równem, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Lubatowej; Józefa Kumera, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Chwałowicach, na równorzędną posadę do szkoły w Niecieczy.

Rada szkolna krajowa wyłączała gminę Putiatycze, w okręgu gródeckim, z zakresu szkolnego w Dobrzanach i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Putiatyczach; gminę Komorniki, w okręgu wielickim, z zakresu szkolnego w Raciechowiecach i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Komornikach; zorganizowała 4-klasową szkołę męską im. Jachowicza, 4-klasową szkołę żeńską im. Ces. Fr. Józefa, 4-klasową szkołę mieszana im. Kościuszki, 1-klasową szkołę na przedmieściu Rosenheck, 1-klasową szkołę na przedmieściu Flöhberg w Kołomyi, 1-klasową szkołę w Młynczyskach, w okręgu limanowskim; 1-klasową szkołę na przysiółku Chałupki w Dembnie, w okr. łańcuckim; 1-klasową szkołę na przysiółku Wydrze w Brzozie stadnickiej, w okręgu łańcuckim; przekształciła 1-klasową szkołę na przedmieściu kukiem i 1-klasową szkołę na przedmieściu Mariahilf w Kołomyi na 4-klasowe mieszane, a 1-klasową szkołę na przedmieściu nadwórniańskim w Kołomyi na 2-klasową; przekształciła 1-klasowe szkoły ludowe na 2-klasowe: w Gródku, na przedmieściu czerlańskim; w Zamulincach w okr. kołomyjskim; w Żurowej, w okr. jasielskim; w Kołodrobce, w okr. zaleszczyckim; ustanowiła posadę nauczyciela religii izraelskiej, w 5-kl. szkole żeńskiej w Mostach wielkich, w okręgu żółkiewskim; oraz przyznała gminie Nowy Kałusz, w okręgu żańskim, bezprocentową pożyczkę w kwocie 8.000 K na budowę szkoły.

Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć książkę p. t.: „Antoniego Małeckiego Gramatyka języka polskiego szkolna. Wydanie 10. We Lwowie. Nakładem autora“ w poczet książek, dozwolonych do użytku w szkołach średnich. Cena egzemplarza 2 K. 40 h.

Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć wydawnictwo p. t.: „Wzory do nauki rysunków odręcznych konturowych, 5) tablice Edwarda Lepszego. Nakładem Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie, cena egzemplarza w tece 18 K.“ — w poczet środków pomocniczych dla nauczycieli przy nauce rysunków odręcznych w szkołach wydziałowych męskich i żeńskich.

Głosy publiczne.

Otrzymujemy z Paryża pismo, rozesłane wiernym tamtejszym narodowości polskiej przez dyrektora misji polskiej. Pismo to opiewa:

„Dnia 10 lutego wszystkie dzwony starożytnego miasta Autun zabrzmiały żałobnym jękiem, ogłaszając Francji i całemu światu katolickiemu śmierć Jego Eminencji ks. Kardynała Perraud, Biskupa w Autun.

Strata ks. Kardynała Perraud jest dla Kościoła i dla Francji niepowetowana, a dla nas Polaków, zwłaszcza będących na obczyźnie, jest również bolesna.

Przypominać, kim był ks. Biskup Kardynał, nie jest moim tu zadaniem; niech mi jednak wolno będzie powiedzieć w kilku słowach to co następuje: Kardynałowie rzymskiego Kościoła, jak to wiadomo, stanowią Kolegium Święte, czyli Senat następcy Piotra Świętego, a zastępcę Jezusa Chrystusa na ziemi; otóż zdaniem ogółem ks. Kardynał Perraud zajmował jedno z pierwszych miejsc w Senacie Świętym, a zastępcę Jezusa Chrystusa na ziemi; otóż zdaniem ogółem ks. Kardynał Perraud zajmował jedno z pierwszych miejsc w Senacie Świętym, a zastępcę Jezusa Chrystusa na ziemi; otóż zdaniem ogółem ks. Kardynał Perraud zajmował jedno z pierwszych miejsc w Senacie Świętym, a zastępcę Jezusa Chrystusa na ziemi.

Dla nas zaś Polaków, i dla naszej Ojczyzny zgasił ksiądz Kardynał Perraud był prawdziwym i serdecznym przyjacielem: po upadku powstania polskiego w 1863 roku, gdy kwiat młodzieży polskiej przybył do Francji i do Paryża szukać gościnności, — zawiązał komitet, mający na celu zbieranie składek na pomoc dla wychodźców i stanął na czele jego; do owego komitetu należeli też ś. p. Władysław ks. Czartoryski, ś. p. generał hr. Władysław Zamojski z małżonką swoją z domu Działyńska, ś. p. hr. Działyńska i inni przedstawiciele społeczeństwa polskiego; a ofiarnością była tak szczerą, przywiązanie ogólne do Polaków tak wielkie, że wkrótce bardzo poważna suma zebrana została.

Nie dosyć na tem, ks. Kardynał Perraud nie zaniechał bronić gorąco sprawy naszej, ilekroć ku temu okazała się nadarzyła.

A więc, winniśmy część i wdzięczność pamięci Jego, tem goręcej tkwić ona powinna w sercach naszych, im czasy obecne, gdy jesteśmy we Francji tylko tolerowanymi, a nie pożądanymi gośćmi, różnią się od

tych, w których ks. Perraud działał na korzyść naszą po 1863 roku.

Zo stanowiska dyrektora Misji Polskiej, uważam za mój obowiązek oddać publicznie hołd pamięci tego wielkiego Męza. W tym celu proszę Was, Kochani Bracia, o liczną zgromadzenie się na nabożeństwo żałobne za spokój Jego pięknej duszy. Nabożeństwo to odbyło się w niedzielę, d. 4 Marca, punkt o godzinie 12, w kościele polskim Wniebowzięcia (rue St-Honore, 263 bis).

Zgen Kardynała Perraud odczuwam podwójnie: jako Polak i jako osobisty przyjaciel i wielbiciel zmarłego księcia Kościół. Przyjechałszy do Rzymu w 1865 r. do Paryża, poznałem ks. Perraud w domu ś. p. generała hr. Władysława Zamojskiego. Tam zdecydowałem się skorzystać z rekomendacji tegoż księcia ks. Perraud do Biskupa Orleanu, ks. Dupanloup, również wielkiego przyjaciela naszego, i rozpocząłem pracę na polu duchownym w jego diecezji orleańskiej; następnie kolegowaliśmy z ks. Perraud jako kapłan wojskowy w korpusie marszałka Mac-Mahona, w nieśmierci wojnie francusko-niemieckiej 1870 r.

Gdym został powołany na tyle zaszczytne, ile ciężkie, w obcych czasach, stanowisko dyrektora Misji Polskiej w Paryżu, Kardynał Perraud winał mi, zachęcał, sił dawał gorąco do pracy.

Niesmiertelna część jego pamięci!

Wasz brat i rodak *Ks. Leon Postawka*.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Centralny Związek galicyjskiego przemysłu fabrycznego.

(II.) Interwencja „Związku“ w sprawach dostaw publicznych omawiana jest również w sprawozdaniu bardzo szczegółowo.

I tak, skutkiem starań Związku lwowska Dyrekcja poczt po raz pierwszy przeprowadziła rozdawnictwo całego szeregu poźniejszych artykułów dla urzędów pocztowych, przyznając te dostawy prawie wyłącznie galicyjskim wytwórcom. Z pomiędzy artykułów, których rozdawnictwo miało nadal pozostać w Wiedniu, udało się uzyskać dla przemysłu krajowego kasy ogniowate, w które obecnie coraz znaczniejsza liczba urzędów pocztowych ma być zaopatrywana. Zwiększyła się także nieco ilość druków pocztowych, przyznana do wykonania galicyjskim drukarniom. Ze skutkiem poparcia Związek w ubiegłym roku oferty firm galicyjskich na sukno dla wiedeńskiego ekonomatu pocztowego w ilości, odpowiadającej zapotrzebowaniu poczt galicyjskich, a znaczną część dostawy żelaznych części dla galicyjskiej i bukowskińskiej sieci telegrafów i telefonów, dzięki zabiegom „Związku“, otrzymały po raz pierwszy firmy krajowe.

Również dodatnie wyniki uzyskał „Związek“ w uzyskaniu w wielu wypadkach pierwszeństwa przemysłu krajowego dla dostaw w obrębie Galicji w zakresie zapotrzebowania Ministerstwa Skarbu, Oświaty i Rolnictwa. W innych działach zapotrzebowania państwowych „Związek“ toruje drogę wytwórcy krajowemu do zdobycia coraz szerszej areny dla swej działalności.

Z inicjatywy „Związku“ uchwalili także Sejm zasady dla przemysłu krajowego bardzo korzystną, w myśl której wydał Wydział krajowy regulatywę rozdawnictwa dostaw autonomicznych i zalecił ją gminom i powiatom do przyjęcia.

Niezależnie od działalności „Ligi Promocyjnej przemysłowej“, głównie poświęconej propagandzie zbytu wyrobów krajowych, „Związek“ sam szerzył dalej zasadę solidarności ekonomicznej przemysłowców krajowych w ogólności i w wielu konkretnych wypadkach, a równocześnie apelował do całego społeczeństwa, do poszczególnych konsumentów prywatnych lub do ich grup tam, gdzie szczególne położenie pewnej gałęzi przemysłu tego wymagało, interweniując w konkretnych sprawach dostaw prywatnych 82 razy, a udzielając informacji w 22 wypadkach.

„Związek“ udzielał dalej pomocy urządzanej z inicjatywy lokalnych stowarzyszeń „Promocyjnej Przemysłowej“ wystawom przeglądowym przemysłu krajowego w Buczaczu, Zakopanem i w Nowym Sączu, zajmując się nadto udziałem przemysłu galicyjskiego w tegorocznej wielkiej wystawie austriackiej w Londynie i wystawie jubileuszowej w Bukareszcie.

Działalność „Związku“ rozszerza się także w kierunku zbierania i rozpowszechniania informacji o zagranicznych targach, tudzież pomocy w wyszukiwaniu odpowiednich zastępców, oraz w ogóle w nawiązywaniu stosunków eksportowych. „Związek“ interweniuwał w tych wypadkach 22 razy, informacją udzielał 44 razy. W tym działaniu zajmował się Związek sprawą dostawy papieru

egaretowego do Bułgarii, sukna do Maroka, wagonów kolejowych do Rumunii, nawiązaniem stosunków eksportowych z Królestwem i Wschodem i t. d. i t. d.

Pomoc finansowa kraju dla przemysłu, omówiona również została w sprawozdaniu wyczerpująco.

Uzyskane w r. 1904 dalsze podwyższenie sum, które w bieżących i najbliższych latach na poczet krajowego funduszu przemysłowego są do rozdania na pożyczki, umożliwiło w r. 1905 Wydziałowi krajowemu wydatniejszą akcję na polu finansowego poparcia przemysłu. Przyznano znaczniejsze pożyczki kilku większym przedsiębiorstwom — prócz szeregu mniejszych. Równocześnie jednak okazało się, że i to ostatnie podwyższenie funduszu do rozpozyczenia w najbliższych latach nie odpowiada potrzebom. Obecnie, gdy na rok 1906 fundusz przemysłowy będzie miał do rozpozyczenia milion koron, podania o pożyczki, już wniesione a niezalatowane, opiewają w tej chwili na 1,300.000 koron. W tem jest kilka bądź nowych, bądź już istniejących, lecz dążących do znacznego rozszerzenia większych przedsiębiorstw, które na te cele większych kwot potrzebują; nie brak następnie kilku poważnych projektów, których autorowie już w najbliższych czasach, w każdym razie w tym roku, wystąpią z podaniami o uzupełnienie kapitału zakładowego przez fundusz przemysłowy, idące w setki tysięcy koron. Wobec braku instytucji bankowej, powołanej i urzędzonej na finansowanie takich nowych przedsiębiorstw, względnie takich znacznych inwestycji w przedsiębiorstwach już istniejących, krajowy fundusz przemysłowy nie może się obecnie usunąć w takich wypadkach od pomocy. Podobnych objawów ożywienia kierunku przemysłowego w kraju naszym spodziewać się można jeszcze przez czas dłuższy, gdyż przemysł rodzi przemysł; zapewne też długo jeszcze nie obejdzie się w takich wypadkach bez wydatnej pomocy publicznej.

Wobec tego konieczne jest — pisać sprawozdanie — podwyższenie już nietylko sum dyspozycyjnych na najbliższe lata, lecz także samej dotacji ogólnej i rocznej funduszu przemysłowego, obecnie zlimitowanego na 5 milionów koron (uzupełnianych przez coroczne wstawianie po 100.000 koron do budżetu krajowego).

Krajowa komisja dla spraw przemysłowych, z polecenia Sejmu rozpatrując opinie Związku w kwestyi, jakimi sposobami dałoby się wdrożyć większą akcję celem powołania do życia wielkiego przemysłu i celem ściągnięcia pozakrajowych przemysłowców do Galicji, przyszła do zgodnego z wyrażeniem przez Związek zdaniem, przekonania, że przedewszystkiem fundusz przemysłowy winien być dodatnio podwyższony. W miarę wzrostu funduszu należy udzielać znaczniejszych pożyczek większym przedsiębiorstwom przemysłowym na dłuższy okres czasu. Ta dalszą uchwałą, spełnia Krajowa Komisja dla spraw przemysłowych jeden z najważniejszych postulatów Związku co do sposobu używania funduszu przemysłowego. Z innych pomysłów i projektów Związku sformułowanych i uzasadnionych we wspomnianej opinii, uznała Krajowa Komisja dla spraw przemysłowych a) w myśl wyjątkowego udziału bezprocentowych pożyczek, o ile idzie o zachęcenie obcych przemysłowców, by w kraju naszym tworzyli zakłady fabryczne; b) potrzebę podwyższenia rubryki budżetowej na bezwzględne zasiłki i subwencje dla przemysłowców; c) potrzebę zachęcania gmin i powiatów, aby starały się ściągnąć do siebie przemysłowców, którzyby w danej miejscowości zakładali przedsiębiorstwa fabryczne, a to przez świadczenia w naturze, zwłaszcza udzielanie darmo lub bardzo tanio gruntów, a ewentualnie i przez uwalnianie od dodatków gminnych; d) potrzebę przeprowadzenia ze strony władz krajowych uzyskania dostaw, korzystnych taryf i cel, oraz pełnego uwzględnienia potrzeb przemysłu galicyjskiego na polu rozszerzenia sieci telegraficznych i telefonicznych i w ogóle środków komunikacyjnych; e) potrzebę rozszerzenia biura Krajowej Komisji dla spraw przemysłowych.

Opisując następnie treść opinii „Związku”, przedłożonej Krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, która większość poruszonych w niej spraw uwzględniła, a przynajmniej obszernie traktowała, porusza sprawozdanie prawa kredytu przemysłowego, zakładania nowych przedsiębiorstw i rozszerzenia istniejących, wykazując i na tem polu dodatnie wyniki swej działalności.

W sprawie propinacyjnej wystąpił „Związek” przeciw usiłowaniu utrzymania obecnej formy poborów propinacyjnych, oraz przeciw dążeniom do utrzymania systemu zerwanego pod jakąkolwiek postacią.

Sprawozdanie kończy się wreszcie zezwieniem bogatej i różnorodnej działalności „Związku” w zakresie spraw przemysłowo-awnych i administracyjno-prawnych, telegraficznych, pocztowych i innych, zamykając

w ten sposób opis planu zabiegów i starań „Związku”, omówionych w części ogólnej.

Wykazy statystyczne, spisy członków wspierających i zwyczajnych, oraz zamknięcia rachunkowe wypełniają drugą i ostatnią część tego interesującego sprawozdania.

Stan Banku austro-węgierskiego z dniem 7 marca b. r.: Banknoty w obiegu 1.636,676.000 koron, w porównaniu z poprzednim wykazem mniej o 33,869.000 kor. Skarbiec kruszcowy 1.464,925.000 kor. więcej o 230.000 koron. Portfel wekslowy 403,251.000 koron, mniej o 22,132.000 kor. Zastaw papierów 39,487.000 kor., mniej o 1,656.000 kor. Banknoty wolne od podatku 225,627.000 kor., więcej o 34,100.000 kor.

Rada nadzorcza «Bankverein» uchwaliła z czystego zysku 10,407.000 koron wyznaczyć 7½ pre. dywidendy, czyli 30 koron od akcji.

Run na filię znanego w świecie olbrzymiego banku Credit Lyonnais, został sztucznie wywołany w Lille, wskutek szeregu artykułów wychodzących w tem mieście piśmieka p. t.: *L'Avenir du rentier*. Publiczność w jednym dniu wycofała 6,000.000 fr. Wyplaty natychmiastowe zażegnały burzę.

C. k. uprzyw.

Assicurazioni Generali w Tryście
założona w roku 1831.

Generalna Agencja dla Galicji i Bukowiny, w Lwowie, przy ulicy Słowackiego l. 6. Telefon nr. 468.

W miesiącu lutym b. r. w dziale ubezpieczeń na życie Towarzystwa Assicurazioni Generali, podano 1685 wniosków na sumę 12,911.139 koron 20 hal., a wystawiono 1512 polic na sumę 11,393.360 koron 11 hal.

Od dnia 1 stycznia 1906 r., wniesiono 3405 wniosków na sumę 25,857.264 koron 06 hal. i wystawiono w tym czasie 2803 polic na sumę 21,573.474 koron 40 hal.

Zapowiedziane szkody, w tym dziale od 1 stycznia 1906 r., wynoszą 1,317.731 koron 17 hal.

Wykazany stan ubezpieczeń działu życiowego wynosił w dniu 31 grudnia 1904 r. 710,811.866 koron 28 hal. w kapitałach i 1,172.628 koron 41 hal. w rentach, na 105,315 policach, na co rezerwowano w gotówce 191,275.449 koron 48 hal. Zapłacone szkody w r. 1904 w dziale życiowym wynoszą 11,197.635 koron 95 hal., a dla wszystkich gałęzi od czasu założenia Towarzystwa (1831 r.), według corocznych wykazów, wypłacono 797,690.516 koron 38 hal.

Towarzystwo przyznaje należnym do obrotu krajowej, w razie powołania do czynnej służby, ważność zabezpieczenia do sumy 30.000 koron, bez dopłaty jakiegokolwiek premii.

OSTATNIA POCZTA.

Najj. Pan przyjął d. 8 bm. przed południem na ogólnych posłuchaniach w Burgu wiedeńskim między innymi damę Gwiazdzistego Krzyża, damę Pałacową Helenę hr. Mierową, ks. Pawła Sapiechę i ks. Witolda Czartoryskiego.

Traktat handlowy z Szwajcaryą został wczoraj w Wiedniu podpisany.

Głosy prasy petersburskiej są bardzo niezadowolone z nowych aktów państwowych. Musiał to przyznać nawet dziennik urzędowy *Russ gosudarstwo*. *Rus* zwraca uwagę na to, że Rada państwa będzie zupełnie gospodarzem Duny, że rola Duny ogranicza się do roli sekretarskiej pracy przygotowawczej przy Radzie państwa, w której głos rozstrzygający będą posiadali biurokraci. Ukaz ostatni należy nazwać ukazem, dającym urzędnikom koronnym przeważające prawa przed przedstawicielami narodu z wyborów. *Nasza żiźń* zwraca uwagę na możliwość wydawania praw wbrew Dunie, na brak odpowiedzialności ministrów przed Dumą. Dziennik ten pisze, że „widocznie Duma jest zwoływana po to, aby dała żyro zobowiązaniom co do pożyczek; chodzi tu o zobowiązania, które Witte zamierza dać Mendelsohnowi, ponieważ bez tego żyra nawet Mendelsohn już nie wierzy jasnie wielomilnemu hrabiemu”.

W pałacu Taurydzkim rozpoczęto meblować lokal Dumy państwowej. Dokonano ścisłej rewizji wszystkich zakątków gminach, nawet strychu, amfiteatru i innych lokalów. Dostęp do pałacu osobom postronnym dozwolony jest tylko za osobnym pozwoleniem.

Prace komisji pod przewodnictwem Gołubiewa w sprawie wynagrodzenia właścicieli ziemskich, którzy ponieśli szkody w czasie zaburzeń rolnych, kończą się już. Jak donosi *Russkoje Gosudarstwo*, wynagrodzenie to będzie udzielone tytułem pożyczki, której wysokość określona zostanie na miejscu, a będzie ona udzielona wszystkim poszkodowanym bez różnicy stanów. W komisji pod przewodnictwem hr. Ignatiowa otrzymano raport prokuratora charkowskiej izby sądowej o zaburzeniach rolnych w r. z. i o środkach, zdających się do zapobieżenia tym ruchom na przyszłość. Również rozważano w tej komisji sprawę środków wyjątkowych, zdających się do utrzymania porządku i bezpieczeństwa i przepisów o dozorku policyjnym, opracowanych przez ministerstwo spraw wewnętrznych. Na jednej z przyszłych sesyj rozważany będzie projekt Frisza o organizacji domów robotniczych w całym państwie.

Rokowania, celem utworzenia nowego gabinetu we Francji nie wydały dotąd, jak się zdaje, wyniku. P. Bourgeois miał odrzucić myśl utworzenia gabinetu, tłumacząc się złym zdrowiem. Mówią jednak, że Bourgeois w danym razie byłby gotów przyjąć portfel spraw zagranicznych, zwłaszcza w gabinecie, na którego czele stanąłby senator Poincaré. Wśród radykalnych senatorów nwydatniają się dwa prądy, jeden na rzecz ministerstwa Clemenceau, drugi na korzyść p. Bourgeois. P. Fallières konferował wczoraj z pp. Poincaré i Sarrienem.

Do Petersburga przybył wczoraj japoński poseł p. Motono.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 10 marca. W komisji prawniczej p. Jabłoński domagał się, aby referat jego o sprostowaniu ksiąg gruntowych w Galicji i na Bukowinie postawiony był jak najrychlej na porządku dziennym obrad komisji. Przewodniczący oświadczył, że może to uczynić dopiero po ukończeniu obrad nad projektem ustawy o gminnych sądach rozjemczych i projektem ustawy o wynagrodzeniu za wypadki nieszczęśliwe, spowodowane przez automobile, które to projekty od maja zeszłego roku zalegają w komisji.

Wiedeń, 10 marca. Na posiedzeniu komisji podatkowej przewodniczący Kramarz na zapytanie w sprawie reformy podatku od budynków oświadczył, że sprawę tę oddał do referatu posłowi Doboszyńskiemu. W przyszłym tygodniu zwoła posiedzenie komisji dla załatwienia bardzo pilnego przedłożenia o asanacji Krakowa i uwolnieniu od podatku pewnych domów w tem mieście. Przewodniczący zapisał się członków komisji, czy są skłonni obecnie rozpocząć obrady nad sprawą zmiany podatku domowo-czynszowego, gdy wiadomą jest rzeczą, iż Rząd sprzeciwia się w obecnej chwili wszelkim podobnym zmianom, albowiem zapowiada gruntowną reformę podatku domowo-czynszowego w bliskiej przyszłości.

Kraków, 10 marca. (Tel. pr.) Sekeya prawnicza m. Krakowa uchwaliła przedstawić Radzie wniosek o powiększenie etatu urzędniczego magistratu przez utworzenie posady starszego radcy i dwóch posad koncyplistów.

Wiedeń, 10 marca. Uregulowanie stosunków awansu pocztowych urzędników ruchu tworzy, jak wiadomo, ważną część programu polepszenia bytu personelu poczt i telegrafów, jaki P. Kierownik Ministerstwa handlu hr. Auersperg wkrótce po objęciu urzędowania zapowiedział. Co do pocztowych urzędników ruchu VII i VIII klasy rangi, prace przygotowawcze już są ukończone i wygotowano już plan pomnożenia posad, uwzględniający wszystkie okregi dyrekcyjne: urzeczywistnienie tego planu ma nastąpić w ciągu lat czterech. Przyrost posad do r. 1909 wyniesie 151, czyli 30½ i rozłożony będzie mniej więcej równomiernie na te cztery lata. Oczywiście to pomnożenie posad nie pozostanie bez wpływu na awans w VIII i IX klasie rangi. Ponadto są także w toku rokowania w sprawie pomnożenia etatu urzędniczego w niższych klasach rangi.

Berlin, 10 marca. Umarł poseł do parlamentu niemieckiego Eugeniusz Richter.

Berlin, 10 marca. Doroczne zamknięcie rachunków Banku niemieckiego za r. 1905 wykazuje czysty zysk w kwocie 29,878,000

marek, w porównaniu z 26,081.000 z roku poprzedniego. Rada nadzorcza proponuje rozdział 12 proc. dywidendy.

Rzym, 10 marca. Król Alfons hiszpański wystosował do Papieża następującą depeszę: „W dziecięcej miłości i z wyrazem wdzięczności mej za ponowne wybitne dowody życzliwości, które odebrałem od Waszej Świątobliwości, oznajmiam, że zareczyłem się z księżniczką Wiktoryą Eugenią Battenberg. Przyszła moja małżonka, która szczerliwie jest, że odtąd zwać się będzie szczerze oddaną córką Koseiōła rzym. katolickiego, łącząc się ze mną w prośbie o błogosławieństwo Waszej Świątobliwości, ażeby Bóg użył nam swej łaski w życiu doczesnym i wiecznym”.

Petersburg, 10 marca. Tutejszy zastępca wielkiej fabryki płótna w Jarosławiu otrzymał od rządu japońskiego zamówienie na 20.000 sztuk płótna.

Lens, 10 marca. W kopalni „Courrier” nastąpiła eksplozja gazów. Wiele osób utraciło życie.

Konstantynopol, 10 marca. Ambasada rosyjska przyłączyła się do protestu rządu amerykańskiego, włoskiego i niemieckiego przeciw nowej taryfie dla magazynów naftowych.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rossji.

Warszawa, 10 marca. (Tel. pryw.) Z powodu ostatnich napadów na urzędy pocztowe zawieszono przyjmowanie i wydawanie listów pieniężnych, przesyłek i przekazów oraz działalność Kasy oszczędności w szeregu urzędów pocztowo-telegraficznych w gub. warszawskiej, kieleckiej, kaliskiej, piotrkowskiej, płockiej i radomskiej.

Kijów, 10 marca. W Cudnowie (na Wołyniu) napadło około trzydziestu ludzi na urząd pocztowy i zabiło urzędników. Nadbiegła policja wymieniła strzały z napastkami i odpędziła ich; kasy nie naruszono.

Mińsk, 10 marca. Rzeka Swisłocz wystąpiła z brzegów. Wylew pochłonił wiele ofiar. Wiele ulic stoi pod wodą. Kilka mostów zerwanych.

Petersburg, 10 marca. Na giełdzie obiegła wczoraj pogłoska, że rząd zawarł z bankami petersburskimi i jednym bankiem z Moskwy tymczasowy układ o emisji 5-procentowej pożyczki w kwocie 100 milionów rubli po kursie 93.

Petersburg, 10 marca. Nieustająca komisja uchwaliła przyznać prywatnym przedsiębiorcom prawo rozpoczęcia robót przedwstępnych w celu wybudowania kanału łączącego bezpośrednio morze Czarne z Bałtykiem. Amerykanin Jackson oświadczył, że przyjmuje koncesję na ofiarowanych warunkach.

Moskwa, 10 marca. Listy wyborcze z Moskwy dziś pod eskortą wojskową przeniesiono do Banku państwowego, gdzie mają być przechowywane celem zabezpieczenia ich od kradzieży.

Ryga, 10 marca. W całym szeregu powiatów Inflant, w których wytworzyło się środowisko ruchu rewolucyjnego, powraca ludność do spokojnej pracy, poddaje się, wydaje broń i składa przysięgę na wierność.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 10 marca 1906. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 671.50, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 793.—, Akcje Anglobanku 318.25, Akcje Unionbanku 555.50, Akcje Länderbanku 445.50, Akcje Bankverein 564.25, Akcje Bodencredit 1064.—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 564.50, Akcje kolei państwowych 674.25, Akcje kolei Południowej 125.—, Akcje kolei Elbethal 444.50, Akcje kolei Północnej 5720.—, Akcje kolei czerniowieckiej 580.—, Akcje Alpy 541.50, Akcje Rima Muranyi 538.—, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2659.—, Akcje Fabryki broni 566.—, Akcje Turckie tytoniowe 381.—, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 593.—, Obligacje węgierskiej indemnizacji 95.50, Renta majowa 99.75, Austriacka Renta koronowa 99.90, Węgierska Renta koronowa 95.10, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 99.4 prc. Listy Banku hipotecznego 98.65, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 100.80, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 111.75, 4 prc. Listy Banku krajowego 99.30, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 101.55, 5 prc. komunalne obligacje Banku krajowego —.—, 4 prc. Galicyjskie oblig. propinacyjne 99.75, 4 prc. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 roku 99.30, 4 prc. pożyczka m. Lwowa 98.05, Losy tureckie 151.—, Marki 117.52, Ruble 250.75.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowicki.

(1819 3—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Jagiellońska 1. 15.

godziny urzędowe (tylko w dniu powszednie)
przed południem od 8 do 12, po południu
od 2 do 6, w soboty po południu od 3 do 8.

Licytacje:

Poniedziałek 12 marca 1906 od 10 do 12 godz.:
ubrania męskie i dodatki krawieckie,
koronki i resztki sukna.

Wtorek 13 marca 1906 od 10 do 12 godz.:
meble, fortepian i maszyna.

Środa 14 marca 1906 od 10 do 12 godz.:
ubrania męskie, towary korzenne, bła-
watne i 25 maszyn do szycia.

Czwartek 15 marca 1906 od 10 do 12 godz.:
pianino, fortepian i meble.

Piątek 16 marca 1906 od 10 do 12 godz.:
meble, kasa.

Sobota 17 marca 1906 od 4 do 8 godz.: meble
i sprzęty domowe.

Sprzedawca się mające przedmioty mogą
być oglądane w hali przed licytacją w go-
dzinach urzędowych.

Lwów, dnia 5 marca 1906.

L. 15.980

(1822 2—3)

Obwieszczenie.

Celem oddania w przedsiębiorstwo wy-
konania narzutów kamiennych w sekcji III.
okręgu budowniczego krakowskiego, t. j. na
obrydwy brzegach Wisły od km. 80 do km.
103 i na prawym brzegu Wisły od km.
103—133, tudzież w sekcji I. okręgu bu-
downiczego tarnobrzeskiego, t. j. od km.
209.5 do km. 227 odbędzie się w dniu 26
marca 1906 r. w c. k. Kierownictwie bu-
dowy regulacji Wisły w Krakowie o go-
dzinie 12 w południe publiczna licytacja
ofertowa.

Przedsiębiorstwo może być oddane w
każdej sekcji osobno i na okres trzyletni,
t. j. na rok 1906 do końca grudnia 1908.

Wobec tego należy także oferty wno-
sić na każdą sekcję osobno.

Warunki przedsiębiorstwa i ceny je-
dnostkowe przejrzeć można w godzinach ur-
zędowych w wymienionym c. k. Kierowni-
ctwie budowy od dnia 10 marca 1906 po-
cząwszy, gdzie także do godziny 12 w po-
łudnie wyżej oznaczonego dnia wnoszone
być mają oferty, sporządzone według przepi-
sanego wzoru, a zaopatrzone marką stem-
plową na 1 Koronę i we wadyum po 5.000
Koron dla każdej sekcji, z wyrażeniem opu-
stu z cen fiskalnych cyframi i słowami.

Oferty oddane po terminie lub w in-
nym urzędzie, albo niezaopatrzone marką
stemplową i w wadyum, nareszcie nie spo-
rządzone ściśle w sposób przepisany lub za-
opatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16 lutego 1906.

Wzór oferty.

Oferta

mocą której ja niżej podpisany obowiązuję
się w okresie lat 1906—1908 włącznie wy-
konać wszelkie narzuty kamienne w sekcji
... Wisły od ... do ...
... w okręgu budowniczym ...
... za opustem (cyframi i słowami)
... procentów z cen fiskal-
nych.

Warunki licytacji znam dokładnie i
poddaję się im bez jakiegokolwiek zastrze-
żenia.

Jako wadyum składam ...

W Krakowie ... 1906.

Imię i nazwisko
oferenta.

L. cz. E. 1274/5 (5)

(1815 2—3)

Na żądanie Kasy oszczędności i zali-
czkowej w Rudniku, odbędzie się dnia 29
marca 1906 o 9 przed południem w sądzie
niżej wymienionym, biuro Nr. 5, licytacja
realności lwh 23 gminy Bukowina objętej,
Antonię Małką własnej, wraz z przynależ-
nościami.

Najniższa cena wynosi 3912 koron 98
halery, poniżej tej ceny sprzedaż nie przy-
jdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się
do tej nieruchomości dokumenta może
każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć pod-
czas godzin urzędowych w sądzie niżej wy-
mienionym, w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Ulanów, dnia 15 lutego 1906.

L. cz. E. 2069/5 (10)

(1845 1—3)

Zobowiązani Małka Weitz zam. Herman
i towarz.

Na żądanie Machli Weitz, odbędzie się
dnia 9 kwietnia 1906 o godzinie 8 przed
południem, w sądzie niżej wymienionym, w
biurze Nr. 8, licytacja a) realności whl. 221
gm. Romanów, b) realności whl. 338 gm.
Romanów.

„Gazeta Lwowska“ Nr. 57 z

Nieruchomości powyższe, wystawione
na licytację, są ocenione a to: ad a) na
620 kor., ad b) na 100 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 413 kor.
32 hal., ad b) 66 kor. 66 hal., poniżej tej
ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-
larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenie-
nia i t. d.) może każdy, mający chęć kupie-
nia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w
sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższych nieruchomościach bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego na-
leży zanotować na karcie ciężarów wykazów
hipotecznego dla wzmiankowanych nierucho-
mości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Halicz, dnia 24 lutego 1906.

L. cz. E. 1518/5 (6)

(1836)

Na żądanie Cirli Reiss w Bolechowie,
odbędzie się dnia 6 kwietnia 1906 o go-
dzinie 9 przed południem, w sądzie niżej
wymienionym, w biurze Nr. 4 w Bolecho-
wie, licytacja realności lwh. 276 ks. gr. gm.
kat. Bolechów miasto.

Nieruchomość powyższa, mająca być
wystawiona na licytację, jest oceniona na
5000 kor.

Najniższa cena wynosi 2500 kor., po-
niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-
larny, wyciąg katastralny, protokoły ocen-
ienia i t. d.) może każdy, mający chęć ku-
pienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych
w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego na-
leży zanotować na karcie ciężarów wykazu
hipotecznego dla wzmiankowanej nierucho-
mości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Bolechów, dnia 1 marca 1906.

L. cz. E. 2065/5 (4)

(1861)

Dnia 6 kwietnia 1906 o godzinie 8
przed południem odbędzie się w biurze Nr.
III. sądu tutejszego licytacja a) realności
whl 179, b) realności whl. 980 gm. kat.
Domaszów z przynależnościami.

Wartość szacunkowa ad a) 100 koron,
ad b) 500 koron.

Wartość przynależności 800 koron.
Najniższa cena, niżej której sprzedaż
nie nastąpi, wynosi ad a) 66 koron 67 h.,
ad b) 866 koron 67 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne
dokumenta przejrzeć można w sądzie tutej-
szym, biuro Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Uhnów, dnia 7 lutego 1906.

L. cz. E. 2174/5 (7)

(1863)

Dnia 6 kwietnia 1906 o godzinie 10
przed południem odbędzie się w biurze Nr.

dnia 11 marca 1906.

III. sądu tutejszego licytacja 3/20 części
realności whl. 315 gm. Wulka mazowiecka
z przynależnościami.

Wartość szacunkowa 957 kor. 75 h.

Wartość przynależności 526 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż
nie nastąpi, wynosi 989 kor. 16 h.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do-
kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym,
biuro Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź o-
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Uhnów, dnia 26 lutego 1906.

L. cz. E. 2504/5 (6)

(1847)

Na żądanie Ozyasza Bernsteina odbę-
dzie się dnia 26 marca 1906 o godzinie pół
do 9 przed południem w sądzie niżej wymie-
nionym, w biurze Nr. 9, licytacja połowy
realności, whl. 216 ks. gr. gm. kat. Jaros-
ław, składającej się z parceli budowl. 1350,
na której stoi dom drewniany parterowy
Nr. k. 657 leżajskie, parceli bud. 1351, na
której stoi również dom drewniany partero-
wy Nr. k. 766 leżajskie oznaczony i parceli
gruntowej 2353 o powierzchni 46 ar. 29 m,
stanowiący ogród warzywny i owocowy.

Połowa nieruchomości powyższej, wy-
stawiona na licytację, jest oceniona na
2705 koron.

Najniższa cena wynosi 1803 kor. 20 h.,
poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się
do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-
larny, wyciąg katastralny, protokoły ocen-
ienia i t. d.) może każdy, mający chęć
kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędow-
ych w sądzie niżej wymienionym, w bu-
rze Nr. 10.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 31 stycznia 1906.

L. cz. E. 6143/5

(1848)

Na żądanie Lipy Hochman, kupca w
Kałuszu, odbędzie się dnia 26 marca 1906
o godzinie 9 przed południem, w sądzie ni-
żej wymienionym, w sali Nr. III. w Kału-
szu, licytacja całej realności lwh. 6 ks. gr.
gm. kat. Grabówka, dłużnika Herscha Bart-
felda własnej, wraz z przynależnościami,
składającymi się z domu mieszkalnego, staj-
ni i stodoły.

Nieruchomość ta, wystawiona na licyta-
cję, jest oceniona na 1900 kor., przynależno-
ści zaś na 2040 kor.

Najniższa cena wynosi 2626 koron 66
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przy-
jdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się niniej-
szem zatwierdza i odnoszące się do tej
nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny,
wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.)
może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć
podczas godzin urzędowych w sądzie niżej
wymienionym, w biurze Nr. 6

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego na-
leży zanotować na karcie ciężarów wykazu

hipotecznego dla wzmiankowanych nieru-
chomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kałusz, dnia 10 lutego 1906.

L. cz. E. 2259/5 (5)

(1862)

Zobowiązana Pałaszka Zemeła w Zaborzu.

Na żądanie Salamona Hochnera, kupca
w Zaborzu, odbędzie się dnia 30 marca 1906
o godzinie 9 przed południem, w sądzie ni-
żej wymienionym, w biurze Nr. III. w Uhn-
owie, licytacja realności whl. 193 ks. gr. gm.
kat. Zaborzu.

Nieruchomość ta, wystawiona na licy-
tację, jest oceniona na 375 koron.

Najniższa cena wynosi 250 koron, po-
niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem
się ustala, i odnoszące się do tej nierucho-
mości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg
katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może
każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć pod-
czas godzin urzędowych w sądzie niżej wy-
mienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego na-
leży zanotować na karcie ciężarów wykazu
hipotecznego dla wzmiankowanej nierucho-
mości.

Wierzycielowi popierającemu przyznaje
się dalsze koszty egzekucyjne za przedło-
żenie warunków licytacyjnych w kwocie 5 k.
92 h.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Uhnów, dnia 20 lutego 1906.

L. cz. E. 2730/5 (4)

(1860)

Dnia 3 kwietnia 1906 godzina 11 przed
południem, w sądzie niżej wymienionym, w
biurze Nr. 2 odbędzie się w Tłumaczu, licy-
tacja realności whl. 1690 i 2/6 części real-
ności whl. 1699 gm. Olesza.

Nieruchomości, wystawione na licyta-
cję, są ocenione na 640 kor., a to whl. 1690
na 240 koron, a 2/6 whl. 1699 na 400 kor.

Najniższa cena wynosi, a to: whl. 1690
160 koron, a 2/6 whl. 1699 — 266 koron
63 i pół hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie
przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się
do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg
tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oc-
enienia i t. d.) może każdy mający chęć
kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędow-
ych w sądzie niżej wymienionym, w bu-
rze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przyzwanie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tłumacz, dnia 24 lutego 1906.

L. cz. E. IX 3370/5 (3)

(1833)

Dnia 11 kwietnia 1906 o godz. 10 rano
odbędzie się w Sądzie tutejszym w biurze Nr.
51 licytacja 310/400 realności whl. 41 ks.
gr. gm. miasta Przemysła objętej.

Tych 310/400 części realności jest oce-
nionych na 12910 koron.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie
nastąpi, wynosi 6455 koron.

Warunki licytacyjne i inne odnośne do-
kumenty, przejrzeć można w Sądzie tutej-
szym w biurze Nr. 30.

Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia
tego rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane

będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. sąd powiatowy, Oddział IX.

Przemysł, dnia 15 lutego 1906.

L. cz. E. 2591/5 (4) (1844 1-3)

Na żądanie Jaśka i Haśki Pohłodów odbędzie się dnia 26 marca 1906 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacja połowy realności whl. 129, 315 i 330 gm. Krymidów.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację, są ocenione a to:

a) połowa realności whl. 129 gm. Krymidów na 628 koron.

b) połowa realności whl. 315 gm. Krymidów na 10 koron.

c) połowa realności whl. 330 gm. Krymidów na 20 koron.

Najniższa cena wynosi ad a) 418 K. 67 h.

ad b) 6 " 67 "

ad c) 13 " 33 "

oniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym inaczej roszczenia tego rodzaju co do ustnej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Halicz, dnia 7 lutego 1906.

L. cz. E. 6554/5 (1849)

Na żądanie banku dla handla i przesyłu w Kafuszu zastąpionego przez adw. Bernarda Wittlina odbędzie się dnia 19 marca 1906 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w Sali Nr. III w Kafuszu licytacja realności objętych whl. 835 546 ks. gr. gm. kat. Bereznieca Nastuni uszki i Jakowa Suszka syna Pańka własnych raz z przynależnościami, składającymi się domu mieszkalnego, stodoły i drzew owocowych.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: realności whl. 835, na sumę 400 kor., realności whl. 546 na sumę 300 koron przynależności zaś na sumę 170 koron.

Najniższa cena wynosi co do whl. 835 raz z przynależnościami sumę 380 kor. co do whl. 546 sumę 666 kor. 66 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego, i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kafusz, dnia 1 lutego 1906.

Upadłości.

L. cz. S. 4 6 (3) (1752 3-3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie, zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Marka Biedera.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę sądu krajowego i naczelnika sądu powiatowego w Buczaczu Teodora Markowa, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Lzydora Ausschnitta, adwokata w Buczaczu.

Wierzyciele wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 26 marca 1906, godz. 10 przed południem, w sądzie powiatowym w Buczaczu, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Buczaczu najdalej do dnia 26 kwietnia 1906 a na audyencji likwidacyjnej, na dzień 15 maja 1906 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczniionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym, służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzone.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Buczaczu lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt niebezpieczeństwo pełnomocnika do doręczeń.

C. k. sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, dnia 5 marca 1906.

L. cz. S. 1,6 (1) (1889 1-3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd krajowy cywil. we Lwowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Maurycego Frühlinga, nieprotokółowanego właściciela składu maszyn do sycia we Lwowie, ul. Trzeciego Maja l. 5.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę sądu krajow. Garfeina, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dra Józefa Parasa we Lwowie.

Wierzyciele wzywa się, ażeby na audyencji, wyznaczonej na dzień 13 marca 1906 godz. 10 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 13, przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili się w tym sądzie najdalej do dnia 29 marca 1906 a na audyencji likwidacyjnej na dzień 3 kwietnia 1906 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycielom, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą, urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia, i będą wykluczeni od podziałów, uskuteczniionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencji likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencję likwidacyjną przeznaczają się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu Lwowa, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika do doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 27 lutego 1906.

Konkurs.

L. 26.621 (1789 3-3)

Ogłoszenie konkursu.

C. k. Namiestnictwo ogłasza niniejszym konkurs na wypracowanie planów w budynku mającego pomieszczyć łazienki borowinowe i hydropatyczne tudzież planu magazynu świeżej i zużytej borowiny oraz laboratorium w zdrojowisku Krynicy.

Plany te mają obejmować:

a) sytuację budowlaną sporządzoną w skali 1:500 następnie

b) sporządzone w skali 1:100 przekroje poziomym pięt, piwnic i poddasza, kilka przekrojów podłużnych i poprzecznych projekt należyście objaśniających, tudzież rysunek fasady budynków,

c) rysunki niezwykłych konstrukcji, które powinny być przedstawione w niezbędnym do zrozumienia szczegółach.

Szczegółowy program budowy, ewentualnie bliższe objaśnienie ustne oraz sytuację gruntu budowlanego z kilkoma przekrojami i ogólny plan sytuacyjny Krynicy otrzymać można w c. k. Zarządzie zdrojowym w Krynicy lub w departamencie sanitarnym c. k. Namiestnictwa we Lwowie.

Komisji sędziów będzie przewodniczył J. E. Pan Namiestnik lub jego zastępca, a skład jej będzie ogłoszony bezpośrednio przed upływem terminu konkursu.

Ustanawia się trzy nagrody w wysokości 3000, 200 i 1000 koron.

Zastrzega się, że temu projektowi danem będzie pierwszeństwo, który przy mniej więcej równych zaletach, będzie tańszy w wykonaniu i który będzie odpowiedniejszym dla warunków klimatycznych w Krynicy.

Gdyby jednak żaden z nadesłanych projektów nie odpowiadał zupełnie szczegółowemu programowi, przysługuje komisji sędziów prawo, nie przyznać nikomu pierwszej nagrody.

Plany mają być przedłożone do c. k. Namiestnictwa najpóźniej do godziny 12 w południe dnia 15 lipca 1906 w tece opatrzonej godłem wraz z opieczętowaną kopertą z tem samem godłem a zawierającą imię i nazwisko autora.

Nagrodzony projekt staje się własnością c. k. Namiestnictwa. Nie nagrodzone projekty może c. k. Namiestnictwo nabyć od autora za cenę później ugodzić się mającą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28 lutego 1906.

Kuratele.

L. cz. L. 75 P. 182/5 (5) (1774 2-3)

Za marnotrawcę uznano Nykołę Hodowanica syna Wasyla i tegoż żonę Annę Hodowaniec w Siedliskach.

Kuratorem ich ustanowiono Wasyla Hodowanica syna Nykoły Siedliskach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Delatyn, dnia 21 września 1905.

L. cz. L. 85 P. 183/5 (5) (1773 2-3)

Za marnotrawcę uznano Karola Müllera gospodarza w Bredtheimie.

Kuratorem jego ustanowiono Jakóba Müllera w Bredtheimie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Delatyn, dnia 21 września 1905.

L. cz. L. 86 (1-10 2-3)

Anna i s. Hostiuk 2 s. Matiejczuk żona lwana oddana została pod kuratelę z powodu marnotrawstwa, a kuratorem dla niej ustanowiono Tytusa Marczyka s. Dmytra w Chomczynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Kosów, dnia 8 stycznia 1906.

L. cz. P. VI 106 (1804)

Za marnotrawcą uznano Maryannę z Klekotów Goleniową w Wrocance.

Kuratorem jej ustanowiono Józefa Golenia w Wrocance.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jasło, dnia 3 lutego 1906.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 45/6 (2) (1830)

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 10 czasopisma „Monitor“ z dnia 4 marca 1906 pod tytułem: 1) „Dla chamoń“, 2) „Z eldorada św. Karczmy“ od „Atoli zmienia“ do „końca“, 3) „C. k. starosta rudecki a nauczyciele“ od „To mnie“ do „końca“, 4) „Kazania kozodoja z Dawidowa“ od „Bardzo to“ do „podstarzeja“ i od „I cóż“ do „końca“ i 5) „Konkubinat zagrożony“ od „Niechaj raczej“ do „końca“ zawiera znamiona występku z §§ 300, 302, 491 i 51 uk., art. IV. i V. ust. z 17. grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. ex 1863, a zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma na dniu 3 marca 1906.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 8 marca 1906.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. II. 836 (1) (1851)

Przeciw Janowi Środoniowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Szezepeana Barana i Agnieszkę z Prytków Baran pozw o uznanie prawa własności i zeżnanie deklaracji intabulacyjnej odnośnie do parc. gr. 1448 i 1449 w Nisku zpa.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin do rozprawy na dzień 16 marca 1906 godzinę 9 rano.

Celem strzeżenia praw Jana Środonia, ustanawia się pana dra Franciszka Dzierżynskiego, adwokata w Nisku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Środonia w rzezonej sprawie na tegoż koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Nisko, dnia 5 marca 1906.

L. cz. C. II 846 (1) (1857)

Przeciw Wawrzyńcowi Wiąckowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokółowie przez kasę pożyczkową gminną w Woli ranizowskiej pozw o 256 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczona została rozprawa na dzień 17 marca 1906 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się pana Michała Dula w Woli ranizowskiej, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Sokołów, dnia 5 marca 1906.

L. cz. C. I 63/06 (2) (1838)

Przeciw Jurkowi Hryńko, po Iwanie z Komańczy, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bukowsku przez Hrycia Pyszniaka, rolnika w Radoszycach, pozw o 237 koron 50 h. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję do rozprawy na dzień 17 marca 1906 o godz. 9 rano do tego sądu, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanego, Jurka Hryńki, ustanawia się pana Semka Majdrowicza, rolnika w Komańczy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzezonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bukowsko, dnia 6 marca 1906.

L. cz. E. 69/6 (1) (1854)

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Maryi Dzugan, przedtem w Pięłgrzynie zamieszkałej, wniosła Rozalia z Dzuganów Telepowa z Pięłgrzynie pozw o własność i intabulację gruntu w Pięłgrzynie.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 21 marca 1906, rano biuro Nr. 8.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem pan Dębicki, c. k. notariusz w Żmigrodzie, będzie pozwaną zastępował, dopóki się ona w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żmigród, dnia 6 marca 1906.

Nr. 34

Rok 1906.

5% przez Państwo do wypłaty własnej przyjęte pożyczki pierwszeństwa: Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej z 31 grudnia 1870 I. emisji w kwocie 19,000.000 złr. w srebrze austr. waluty

(1825 1-3)

Wykaz

wylosowanych obligacji, przy 34 losowaniu w dniu 1 marca 1906 w ogólnej kwocie 99.000 zł. w srebrze (198.000 K.).

Według planu amortyzacyjnego przypadły do wylosowania seryami 495 a mianowicie Nr. 3001 do 3495

Z tych okazały się w 3 1/2% konwertowane i w rachubę niewchodzące 430

Do wypłaty zaś przeznaczono tylko następujące dotychczas nie skonwertowane 65

Obligacje a 200 złr.

NUMERA

3015	3039	3064	3123	3142	3349	3397	3461	3498
3017	3040	3066	3124	3181	3350	3400	3476	
3025	3041	3102	3155	3198	3351	3423	3479	
3034	3042	3103	3136	3301	3352	3425	3480	
3035	3043	3116	3137	3302	3353	3435	3481	
3036	3044	3117	3138	3303	3380	3442	3482	
3037	3057	3121	3139	3310	3382	3448	3483	
3038	3063	3122	3141	3346	3389	3453	3484	

Wypłata wyżej poszczególnionych wylosowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi od 1 września 1906 w pełnej wartości nominalnej bez potrąceń w jednoreńskich sztukach austr. waluty w c. k. Kasie długu państwa w Wiedniu.

Wykaz zaległości.

Z dawnych losowań zalegają jeszcze niezrealizowane zapisy długu a mianowicie:

Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania
21006	10	58737	33	58919	33	82261	30	93373	32
58503	33	58858	33	82258	30	82262	30		
58504	33	58875	33	82239	30	82263	30		
58606	33	58896	33	82260	30	89553	31		

Wypłata wyżej wykazanych niezrealizowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi w c. k. głównej Kasie austriackich kolei państwowych w Wiedniu.

Z c. k. Dyrekcji długu państwa.

Nr. 28.

Rok 1906.

5% przez Państwo do wypłaty własnej przyjęte pożyczki pierwszeństwa: Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej z 1 lipca 1878 II. emisji w kwocie 3,130.200 złr. w. a. w srebrze.

Wykaz

wylosowanych obligacji przy 28 losowaniu w dniu 1 marca 1906 w ogólnej kwocie 36.800 złr. w. a. w srebrze (73.00 K.).

Według planu amortyzacyjnego przypadły do wylosowania seryami 184 a mianowicie Nr. 7501 do 7684

Z tych okazały się w 3 1/2% konwertowane w rachubę niewchodzące 174

Do wypłaty zaś przeznaczone tylko następujące dotychczas nie skonwertowane 10

obligacje a 200 złr.

NUMERA

7524	7566	7620
7525	7586	7643
7546	7587	
7559	7611	

Wypłata wyżej poszczególnionych wylosowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi od 1 lipca 1906 w pełnej wartości nominalnej bez potrąceń w sztukach jednoreńskich waluty austr. w c. k. Kasie długu państwa a nadto w c. k. uprz. austriackim Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu w Wiedniu.

Wykaz zaległości.

Z dawnych losowań zalegają jeszcze niezrealizowane zapisy długu a mianowicie:

Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania
706	22	709	22	8059	27	8062	27	11118	26
707	22	5101	18	8060	27	8155	27	11245	26
708	22	6652	24	8061	27				

Wypłata wyżej wykazanych niezrealizowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi w c. k. głównej Kasie austriackich kolei państwowych w Wiedniu.

Z c. k. Dyrekcji długu państwa.

Nr. 3

Rok 1906.

3 1/2% skonwertowane przez Państwo do wypłaty własnej przyjęte pożyczki pierwszeństwa: Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej z roku 1870 I. emisji.

Wykaz

wylosowanych obligacji przy 3 losowaniu w dniu 1 marca 1906 w ogólnej kwocie 302.800 K.

Według planu amortyzacyjnego przypadły do wylosowania seryami 757 a mianowicie Nr. 75.501 do 76.257

Między temi okazały się jako jeszcze nieskonwertowane a więc w rachubę niewchodzące 95

Do wypłaty zaś przeznaczone tylko następujące skonwertowane 652

Obligacje a 400 K.

NUMERA

75501	75593	75689	75796	75893	75980	76091	76184
75502	75594	75692	75800	75894	75981	76092	76185
75505	75595	75693	75801	75895	75982	76093	76186
75506	75596	75694	75802	75896	75983	76094	76187
75508	75597	75695	75803	75897	75984	76095	76188
75510	75598	75696	75804	75898	75985	76096	76189
75511	75600	75697	75805	75899	75986	76097	76190
75512	75601	75698	75806	75900	75987	76098	76191
75513	75602	75699	75807	75901	75988	76099	76192
75514	75604	75700	75809	75902	75989	76100	76193
75515	75605	75701	75810	75903	75990	76101	76194
75516	75606	75702	75811	75904	75991	76102	76195
75517	75607	75703	75813	75905	75992	76103	76196
75518	75608	75704	75814	75907	75993	76104	76197
75519	75609	75705	75815	75908	75994	76105	76198
75521	75610	75710	75816	75910	75995	76106	76199
75522	75611	75711	75817	75911	75996	76107	76200
75523	75612	75715	75818	75912	75997	76108	76201
75524	75613	75716	75819	75913	75999	76109	76202
75525	75616	75722	75820	75914	76000	76110	76203
75526	75618	75723	75821	75915	76001	76111	76204
75527	75619	75724	75823	75916	76002	76112	76205
75528	75620	75725	75824	75917	76003	76113	76206
75529	75621	75626	75825	75918	76004	76114	76207
75530	75622	75727	75826	75919	76005	76115	76208
75531	75623	75728	75827	75920	76006	76116	76209
75532	75625	75731	75828	75921	76007	76117	76210
75533	75626	75732	75829	75922	76008	76118	76211
75534	75627	75733	75830	75923	76009	76119	76212
75535	75628	75736	75831	75924	76010	76120	76213
75536	75629	75737	75832	75925	76011	76121	76214
75537	75630	75738	75833	75926	76012	76122	76215
75538	75631	75739	75834	75927	76013	76123	76216
75539	75632	75740	75835	75928	76014	76124	76217
75540	75633	75741	75836	75929	76015	76125	76218
75541	75634	75742	75837	75930	76016	76126	76219
75542	75635	75743	75838	75931	76017	76127	76220
75543	75637	75744	75839	75932	76018	76128	76221
75544	75640	75745	75840	75933	76019	76129	76222
75545	75641	75746	75841	75934	76020	76130	76223
75546	75642	75747	75842	75935	76021	76131	76224
75548	75644	75748	75843	75936	76022	76132	76225
75549	75645	75749	75844	75937	76023	76133	76226
75550	75646	75753	75845	75938	76024	76134	76227
75551	75647	75754	75846	75939	76025	76135	76228
75552	75648	75755	75847	75940	76026	76136	76229
75553	75649	75757	75848	75941	76027	76137	76230
75554	75650	75758	75849	75942	76028	76138	76231
75555	75651	75759	75850	75943	76029	76139	76232
75556	75653	75760	75851	75944	76030	76140	76233
75557	75654	75761	75852	75945	76031	76141	76234
75558	75655	75762	75853	75946	76032	76142	76235
75559	75656	75763	75854	75947	76033	76143	76236
75560	75657	75764	75855	75948	76034	76144	76237
75561	75659	75765	75856	75949	76035	76145	76238
75562	75660	75766	75857	75950	76036	76146	76239
75563	75661	75767	75858	75951	76037	76147	76240
75564	75662	75768	75859	75952	76038	76148	76241
75565	75663	75769	75860	75953	76039	76149	76242
75566	75664	75770	75861	75954	76040	76150	76243
75567	75665	75771	75862	75955	76041	76151	76244
75568	75666	75772	75863	75956	76042	76152	76245
75569	75667	75773	75864	75957	76043	76153	76246
75570	75668	75774	75865	75958	76044	76154	76247
75571	75668	75775	75866	75959	76045	76155	76248
75572	75669	75776	75867	75960	76046	76156	76249
75573	75670	75777	75868	75961	76047	76157	76250
75574	75671	75778	75869	75962	76048	76158	76251
75575	75672	75779	75870	75963	76049	76159	76252
75576	75673	75780	75871	75964	76050	76160	76253
75577	75674	75781	75872	75965	76051	76161	76254
75578	75675	75782	75873	75966	76052	76162	76255
75579	75676	75783	75874	75967	76053	76163	76256
75580	75677	75784	75875	75968	76054	76164	76257
75581	75678	75785	75876	75969	76055	76165	76258
75582	75679	75786	75877	75970	76056	76166	76259
75583	75680	75787	75878	75971	76057	76167	76260
75584	75681	75788	75879	75972	76058	76168	76261
75585	75682	75789	75880	75973	76059	76169	76262
75586	75683	75790	75881	75974	76060	76170	76263
75587	75684	75791	75882	75975	76061	76171	76264
75588	75685	75792	75883	75976	76062	76172	76265
75589	75686	75793	75884	75977	76063	76173	76266
75590	75687	75794	75885	75978	76064	76174	76267
75591	75688	75795	75886	75979	76065	76175	76268
75592	75688	75795	75887	75979	76065	76175	76268

Wypłata wyżej poszczególnionych wylosowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi od 1 września 1906 bez potrąceń w pełnej wartości nominalnej w c. k. Kasie długu państwa we Wiedniu.

Wykaz zaległości.

Z dawnych losowań zalegają jeszcze niezrealizowane zapisy długu a mianowicie:

Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania
22526	1	23089	1	82678	2	82708	2	94512	2
22554	1	23090	1	82679	2	82709	2	94555	2
22589	1	23091	1	82680	2	82710	2	94556	2
22590	1	23092	1	82681	2	82711	2	94557	2
22591	1	23093	1	82682	2	82712	2	94558	2
22595	1	23094	1	82683	2	82713	2	94625	2
22596	1	23095	1	82684	2	82714	2	94656	2
22674	1	23096	1	82685	2	82715	2	94670	2
22687	1	23145	1	82693	2	82745	2	94721	2
22688	1	82541	2	82696	2	82746	2	94791	2
22689	1	82542	2	82697	2	82747	2	94795	2
22770	1	82564	2	82698	2	82748	2	94849	2
22771	1	82565	2	82703	2	82749	2	94850	2
22794	1	82566	2	82704	2	82768	2	94852	2
23010	1	82567	2	82705	2	94509	2	94703	2
23087	1	82568	2	82706	2	94510	2	94905	2
23088	1	82569	2	82707	2				

Wypłata wyżej poszczególnionych niezrealizowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi w c. k. głównej kasie austriackich kolei państwowych w Wiedniu.

Z c. k. Dyrekcji długu państwa.

Nr. 3.

Rok. 1906.

$3\frac{1}{2}\%$ skonwertowane przez Państwo do wypłaty własnej przyjęte pożyczki pierwszeństwa: Pierwszej węgiersko-galicyskiej kolei żelaznej z roku 1878 II. emisji

Wykaz

wylosowanych obligacyj przy 3 losowaniu w dniu 1 marca 1906 w ogólnej kwocie 94.000 K.

Według planu amortyzacyjnego przypadły do wylosowania seryami 235 a mianowicie Nr. 712 do 946.

Między temi okazały się jako jeszcze nieskonwertowane i w rachubę niewchodzące 13 Obligacje a 400 K.

Do wypłaty zaś przeznaczone tylko następujące skonwertowane . . . 222

NUMERA

712	737	765	791	819	845	870	899	924
713	738	766	792	820	846	871	900	925
714	739	767	793	821	847	872	901	926
715	740	768	794	822	848	873	902	927
716	741	769	795	824	849	874	903	928
717	742	770	796	825	850	875	904	929
718	743	771	797	826	851	876	905	930
719	744	772	798	827	852	877	906	931
720	745	773	799	828	853	878	907	932
721	746	775	800	829	854	879	908	933
722	747	776	801	830	855	880	909	934
723	748	777	802	831	856	881	910	935
724	749	778	804	832	857	882	911	936
725	750	779	805	833	858	883	912	937
726	751	780	806	834	859	884	913	938
727	752	781	807	835	860	885	914	939
728	753	782	808	836	861	886	915	940
729	754	783	809	837	862	887	916	941
730	755	784	812	838	863	888	917	943
731	759	785	813	839	864	889	918	944
732	760	786	814	840	865	890	919	945
733	761	787	815	841	866	891	920	946
734	762	788	816	842	867	893	921	
735	763	789	817	843	868	897	922	
736	764	790	818	844	869	898	923	

Wypłata wyżej poszczególnionych wylosowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi od 1 września 1906 bez potrąceń w pełnej wartości nominalnej bez potrąceń w c. k. kasie długu państwa, a nadto w c. k. uprz. austr. Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu w Wiedniu.

Wykaz zaległości

Z dawnych losowań zalegają jeszcze niezrealizowane zapisy długu a mianowicie:

Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania	Nr.	losowania
2257	2	3222	1	3257	1	3278	1	3341	1
2264	2	3227	1						

Wypłata wyżej poszczególnionych niezrealizowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi w c. k. głównej Kasie kolei państwowych we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcji długu państwa.

Nr. 3.

Rok 1906.

$3\frac{1}{2}\%$ przez Państwo do wypłaty własnej przyjęte pożyczki pierwszeństwa Pierwszej węgiersko-galicyskiej kolei żelaznej z lipca do 3 kwietnia 9.300.000 K.

Wykaz

wylosowanych obligacyj w 3 losowaniu w dniu 1 marca 1906 w ogólnej kwocie 50.600 K

Wysolowane numera

3 sztuk po 5000 K.	89 sztuk po 400 K.					
117	14601	14616	14631	14646	14661	14676
306	14602	14617	14632	14647	14662	14677
314	14603	14618	14633	14648	14663	14678
	14604	14619	14634	14649	14664	14679
	14605	14620	14635	14650	14665	14680
	14606	14621	14636	14651	14666	14681
	14607	14622	14637	14652	14667	14682
	14608	14623	14638	14653	14668	14683
	14609	14624	14639	14654	14669	14684
	14610	14625	14640	14655	14670	14685
	14611	14626	14641	14656	14671	14686
	14612	14627	14642	14657	14672	14687
	14613	14628	14643	14658	14673	14688
	14614	14629	14644	14659	14674	14689
	14615	14630	14645	14660	14675	

Wypłata wyżej poszczególnionych wylosowanych zapisów długu pierwszeństwa nastąpi od 1 września 1906 bez potrąceń w pełnej wartości w c. k. kasie długu państwa w Wiedniu.

L. cz. CI. 72/6 (1) (1839)

Przeciw Katarzynie Kowalczyk po Ilku zam. Rabickiej z Wolicy, której miejsce pobytu jest nie znane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bukowsku przez Tomasza Kowalczyka po Ilku w Minersville pozew o uznanie prawa własności do sumy 234 koron 26 hal. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 9 marca godzinę 9 rano w biurze Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się pana Jana Wackermana w Bukowsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bukowsko, dnia 24 lutego 1906.

L. cz. CI. 84/06 (1) (1837)

Przeciw Joslowi Meller właścicielowi realności w Wisłoku, którego miejsce pobytu jest nie znane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Bukowsku przez Hersza Meilecha Mellera właściciela realności w Wisłoku pozew o 1000 koron zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 14 marca 1906 o godzinie 9 rano, do tego Sądu, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw pozwanej Josla Mellera ustanawia się pana Jana Wackermana w Bukowsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bukowsko, dnia 5 marca 1906.

L. cz. C. II 95/6 (1) (1843)

Przeciw Wawrzyńcowi Ptaszkowi z Msanki, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Marka Bożka pozew o 1000 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 16 marca 1906 godz. 9 i pół rano.

Celem strzeżenia praw Wawrzyńca Ptaszka ustanawia się pana dr. Radomyckiego adwokata w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gorlice, dnia 5 marca 1906.

L. cz. C. II 92/6 (1) (1858)

Przeciw Karolowi Smotrysiowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Sokołowie przez Michała i Katarzynę Pasierbów pozew o 450 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została rozprawa na dzień 17 marca 1906 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się pana Józefa Bienka w Sokołowie kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokołów, dnia 5 marca 1906.

Amortyzacye.

L. cz. T. 305 (3) (1758 3-3)

Amortyzacya.
Na wniosek Chaima Drimera wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki udziałowej Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu w Nadwórnie Nr. 566 wystawionej na imię Chaima Drimera opiewającej na 100 K.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stanisławów, dnia 28 stycznia 1906.

L. cz. T. 28/5 (3) (1759 3-3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Saula Lockera wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego czeku wystawionego przez kantor tutejszej firmy Leib Lipa et Sohn na imię Saula Lockera na kwotę 600 koron opiewającego z daty Stanisławów 29 września 1905.

Posiadacza powyższego czeku wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy od ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 28 stycznia 1906.

L. cz. T. 11/6 (3) (1793 2-3)

Amortyzacya.
Na wniosek Izraela Bałabana z dnia 7 lutego 1906 wdraża się postępowanie, celem amortyzacji następującej wnioskodawcy, rzekomo zagubionej książeczki wkładkowej galicyjskiej Kasy oszczędności Nr 16958, na kwotę 20 koron 81 h. i na rzecz „Stowarzyszenia Siechron Huruf Meschilem Sische“ opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w przeciwnym razie, po bezskutecznym upływie rzeczonożego czasokresu, takowa na ponowne żądanie proszącej za nieważną uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, 22 lutego 1906.

L. cz. T V 1/6 (1) (1749 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie Oddział V wzywa edyktem posiadacza ksią-
żeczki wkładkowej Kasy zaliczkowej i o-
szczędności w Łancucie a to:

a) Nr. 10.730 z dnia 13 września 1903
na imię Gitli Lieber wystawionej a na kwotę
1040 koron 23 hal. opiewającej,

b) Nr. 10.452 z dnia 21 marca 1903 na imię
Reizli Berger wystawionej a na kwotę 1027
koron opiewającej, aby te książeczki w prze-
ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc
od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego
edyktu w Gazecie Lwowskiej, w tutejszym
sądzie złożył lub prawa swe do takowych
wykazał, gdyż po bezskutecznym upływie
tego terminu wyz wymienione książeczki
wkładkowe na ponowne żądanie podających
za nieważne i mocy prawnej pozbawione u-
znane będą.

Rzeszów, dnia 12 lutego 1906.

L. cz. T. 9/5 (3) (1790 2-3)
Amortyzacja.

Na wniosek Józefa Bachledy Szeligę
zwanego wdraża się postępowanie, celem amor-
tyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagu-
bionego weksla, podpisanego przez Józefa
Bachledę Szeligę zwanego jako akceptanta
przez Stanisława Sieczkę jako wystawcę
pierwszego żyranta, zaś przez Jana Groni-
kowskiego jako drugiego żyranta a przez
Wojciecha Roja jako przeciego żyranta.

Posiadacza powyższego weksłu wzywa
się przeto, aby zgłosił się ze swojemi pra-
wami w ciągu 45 dni od dnia pierwszego po
ogłoszeniu licząc, w przeciwnym bowiem ra-
zie po upływie powyższego czasokresu za nie-
istniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 17 listopada 1905.

L. cz. T. 14/5 (2) (1746 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyjach wzywa
każdego kłoby o śmierci i dniu śmierci Le-
sia Swyszczuka rolnika z Krasnostawiec,
który na tyfus w szpitalu pow. we Winnipeg
w Kanadzie dnia 12 stycznia 1904 umrzeł
miał, miał wiadomość by takową tut. sądowi
lub kuratorowi nazwanego Antoniemu Mel-
nyczukowi z Krasnostawiec do 3 miesięcy od
dnia ogłoszenia tem pewniej udzielił, ileże
po upływie tego terminu powyższy dzień za
dzień śmierci nazwanego uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 29 stycznia 1906.

Spadki.

L. cz. A I 359 5 (6) (1766 2-3)

W dniu 17 października 1905 r. w Wie-
słogach zmarł Faustyn Bieniek z pozostawie-
niem kodycyli.

Ponieważ powołany z ustawy do spadku
po Faustynie Bieniku syn tegoż Franciszek
Bieniek nie jest z miejsca pobytu wiadomym;
przeto wzywa się tegoż ażeby w przeciągu
jednego roku od dnia niżej wyrażonego w
tutejszym sądzie się zgłosił, oświadczenie się
dziedzicem wniósł lub pełnomocnika sobie
ustanowił w przeciwnym razie spadek ten
z kuratorem Franciszkiem Sypkiem dla niego
ustanowionym pertraktowanym będzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 23 lutego 1906.

L. cz. A. 71/3 (16) (1772 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Busku Oddział
III ogłasza, że dnia 23 stycznia 1903 w Banu-
linie zmarła Teodozja Łucyszyn pozostawia-

jąc dwóch spadkobierców Onufrego i Kle-
mensa Łucyszynów.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Onu-
frego Łucyszyna nie jest znanem, przeto
wzywa się go aby w przeciągu jednego roku
licząc od dnia ogłoszenia zgłosił się w tut.
sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedzic-
zenia, w przeciwnym bowiem razie spadek
zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi
się dziedzicami i z jego kuratorem Konradem
Romanowem z Banunina ustanowionym dla
nieobecnego Onufrego Łucyszyna.

Busk, dnia 19 grudnia 1905.

L. cz. A. 418/5 (4) (1866 1-3)

C. k. sąd powiatowy w Dolinie za-
wiadamia, że w dniu 17 kwietnia 1905 w
Turzy wielkiej zmarł Mechel Glas bez pozostawie-
nia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i
którym osobom przysługują prawo dziedzicze-
nia spadku, przeto wzywa się niniejszem
tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z
jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia pod-
nieść zamierzają, aby w przeciągu jednego
roku, licząc od dnia niżej podanego swe
prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgło-
sili i wykazując takowe wnieśli oświadcze-
nie do co do spadku, w przeciwnym bowiem
razie spadek, dla którego dr. Hausman ad-
wokat w Dolinie kuratorem został ustanowiony
będzie przeprowadzony z tymi i tym przy-
znany, którzy się do niego zgłoszą i swe
prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spad-
ku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spad-
ku nikt się nie zgłosił, cały spadek przy-
padnie Państwu, jako bezdziedziczny.

Dolina, dnia 20 grudnia 1905.

Firmy.

L. cz. Firm. 49 Stow. III, 42. (1823)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego
i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń za-
robkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo budo-
wy tanich domów mieszkalnych dla urzędni-
ków, stowarzyszenie zarejestrowane z ogra-
niczoną poręką“.

Data statutu: 3 stycznia 1906.

Przedmiot przedsięwzięcia: podniesie-
nie gospodarstwa swoich członków przez budo-
wanie dla członków tanich domów mieszkal-
nych.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcja: składa się z trzech dyrekto-
rów i trzech zastępców wybieranych przez
walne zgromadzenie na sześć lat; — na wal-
nem zgromadzeniu 3 stycznia 1906 wybrano
członkami dyrekcji: Mieczysława Aleksan-
drowicza, c. k. radcę rachunkowego Nam-
miestnictwa, Bronisława Illukiewicza, eme-
rytowanego kontrolora podatkowego i Ro-
mana Nowaka, właściciela dóbr, wszystkich
ze Lwowa.

Podpis firmy: skutecznie dwu człon-
ków dyrekcji lub ich zastępców pod brzmie-
niem firmy.

Ogłoszenia: będą umieszczane w Gaze-
cie Lwowskiej.

Udział członka: wynosi 100 K. i może
być wpłacony albo naraz, albo miesięcznymi
ratami najmu po 5 koron.

Odpowiedzialność: do podwójnej wyso-
kości deklarowanych udziałów.

Dzień wpisu: 4 lutego 1906

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 4 lutego 1906.

Artystyczny Zakład rytowniczy

Maksa Glasermana

Lwów, ulica Sykstuska 1. 17,

wykonywa gustownie i tanio: Stampilie metalowe i kauczukowe, tablice
i napisy metalowe, numera orientacyjne, tablice graniczne, odznaki dla
straży, obęgi do plomb, numeratory i stampilie z datami dla c. k. Starostw,
Sądów i t. p., marki pieczętkowe, oraz różne grawury na wszelkich metalach.
Skład drukarni kauczukowych i farb do stampilij.

Dla urzędów znaczny opust.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specjalnych leczniczych

pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI

w Krakowie, ul. św. Gertrudy 1. 4

wyrabia pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecane przez to Towarzystwo

Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: Billiskiej, Gieshüblerskiej, Selter-
skiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen, tudzież

SPECYALNIE LECZNICZE, jak litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwaśna, oraz
normalne wody mineralne z przepisu prof. Jaworskiego.

Sprzedaż cząstkowa w aptekach i drogueryjach.

Cenniki na żądanie franco.

Główny skład dla Lwowa w aptece J. Wewiórskiego, Halleka 5.

Ogłoszenie.

Dnia 26 marca 1906 o godz. 6 po południu odbędzie
się w biurze Towarzystwa zaliczkowego w Przemyślu (plac
Na Bramie 1. 4)

I. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

członków tegoż stowarzyszenia z następującym

porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie z czynności i przedłożenie zamknięcia rachun-
kowego za czas od 15/11 1904 do 31/12 1905 i wniosek na udzie-
lenie Dyrekcji absolutoryum.
2. Wniosek co do sposobu rozdzielania czystego zysku.
3. Ustanowienie płacy dla urzędujących członków Dyrekcji.
4. Wybór Komisji rewizyjnej z trzech członków stowarzyszenia
się składającej.
5. Zmiana §§ 4 i 52 statutu.
6. Ewentualne wnioski członków.

UWAGA: Jeżeli nie zbierze się na powyższem zgromadzeniu wymagana § 32
statutu ilość członków, odbędzie się dnia 28 marca 1906 o tej
samej godzinie powtórne Walne Zgromadzenie z tym samym po-
rządkiem dziennym, którego uchwały bez względu na liczbę obe-
cnych członków będą prawomocne.

Przemyśl, dnia 8 marca 1906.

Dyrekcya Towarzystwa zaliczkowego w Przemyślu,
stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

H. Nussbaum.

A. Folger.

Zaproszenie do przedpłaty na
1906 r. Rok VI-ty.

NOWOŚCI MUZYCZNE

(dawniej „MELOMAN“)

Miesięcznik nutowy na fortepian z bezpłatnym dodatkiem literackim

pod redakcją Zygmunta Noskowskiego.

Dział nutowy obejmuje wszystkie rodzaje twórczości muzycznej swoj-
skich i zagranicznych kompozytorów, to jest wyjątki z oper, utwory
klasyczne, salonowe, do tańca i na 4 ręce.

Czasopismo daje rocznie 200 stronice aut dużego formatu, wartości w handlu
księgarskim przeszło rb. 25.

Program działu literackiego: artykuły muzyczno-pedagogiczne, sprawozdania ze
sceny i estrady, biografie artystów, kronika muzyczna, ilustracje i odpowiedzi od redakcji.

„NOWOŚCI MUZYCZNE“, przy współpracownictwie powag artystycznych, mają za
główne zadanie: obok rozwoju twórczości swojskiej muzy, obronę interesów
naszych muzyków na każdym polu ich działalności.

PRENUMERATA WYNOŚI:

We Lwowie i na prowincji z przesyłką pocztową: KWARTALNIE 4 koron,
PÓLROCZNIE 8 koron, ROCZNIE 16 koron. Numer pojedynczy 1 kor. 40 hal.

Biuro dzienników SOKOŁOWSKIEGO Lwów, Pasaż
Hausmana 9.

Doniesienia prywatne.

Dependance HOTEL BRISTOL 1 p. TEATR ROZMAITOŚCI

Występ najlepszych sił artystycznych.

Codziennie 2 nowe sensacyjne komedye.

Spółka Stolarzy Lwowskich

plac Bernardyński 1. 17

poleca swój od lat 50 istniejący **SKŁAD MEBLI**
wszelkiego rodzaju od najtańszych aż do najwykwintniejszych
z uwzględnieniem najmodniejszych stylów, kompletne urządzenia
pokoi, salonu, sypialni i buduarów, oraz

skład mebli giętych i żelaznych.

Ceny umiarkowane.

O łaskawe zwiedzanie naszego magazynu i urządzonej u nas wy-
stawy upraszamy.

Nowo otworzony Magazyn towarów bławatnych i płócien

Lwów, ul. Halicka 1. 12 pod firmą

Antoni Uwiera

obok dawnego sklepu p. Ludwiga,

Poleca na sezon wiosenny najmodniejsze m. teryły na suknie i kostiumy damskie.

Zwijamy handel!

i sprzedajemy wszystko za bezcen! Meble stylowe w najnowszych fasonach. Kompletnie sypialnie, jadalnie, salony. Meble gięte i żelazne. Ogromny wybór materij i firanek, dywanów, stor, kap, kołder, materaców, tapet i t. p.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Świeży transport klatek drucianych dla ptaków

poleca

Fr. CHLADEK

magazyn wyrobów żelaznych, metal., Lwów, Rynek 45.

Biegły korespondent

w języku polskim, ruskim i niemieckim otrzyma natychmiast stałą posadę, zajęcie całodzienne. — Zgłoszenia: „Korespondent“ biuro dzienników, Pasaż Hausmana.

5 kor. i więcej zarobku dziennego.

Towarzystwo domowych robót pończoszkowych. Poszukujemy osób obojga płci do wyrobu pończoch na naszej maszynie. Pojedyncza i szybka praca przez cały rok w domu. Zadanych poprzednich wiadomości nie potrzeba. — Odległość nie stanowi przeszkody a my spracujemy prępo.

Towarzystwo domowych robót pończoszkowych

Thos. H. Whittick i Ska.

Praga, Petrské nám. 7 — 276.

Wina

naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węgierskie, austriackie, francuskie, rońskie, hiszpańskie w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca handel herbaty, kawy i wina **Edmunda Riedla, Lwów.**

Dowodem pożyteczności

SŁOWNIKA OBCYCH WYRAZÓW

(określenie 10 tysięcy wyrazów obcych i łacińskich przysłów i sentencji w polskiej mowie używanych wraz z ich dokładnym objaśnieniem)

jest tego szybkie wyczerpanie się i wyjście obecnie w nowym poprawnym wydaniu. Cena kor. 1-80. Do nabycia we wszystkich księgarniach i u nakładcy Stanisława Kohlera księgarni we Lwowie. Wysyłka franko za nadesłaniem kor. 2-8.

Na myszy polne.

Trucizny na myszy polne:

Gałki fosforowe,
Owies strychninowy,
Pszentca strychninowa.

Kaskol trujący tylko myszy, nie szkodliwy dla innych zwierząt

wyrabia

Lwowska fabryka chem. „TLEN“

Przy zamówieniu należy dołączyć pozwolenie władzy politycznej.

Ogromna niedza.

Sercem ofiarnej publiczności polecamy najgoręcej Józefę Sikosińską, zamieszkałą przy ul. św. Piotra i Pawła 1. 5, dotkniętą nieuleczalną wadą serca, sparaliżowaną, chorą na oczy, pozabawioną wszelkich środków do życia. — Zwracamy się z prośbą o nadsyłanie łaskawych datków do Administracji naszego pisma.

Nakładem c. k. Namiestnictwa

wydany

SZEMATYZM

Król. Galicyi i Lodomeryi

wraz

z W. Ks. Krakowskiem

na rok

1906

można nabyć w Ekspedycji „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ul. Czarnieckiego 1. 12, po cenie 5 kor., na prowincję z przesyłką pocztową (za frachtem) 5 kor. 92 hal., dla c. k. Urzędów 5 kor. 20 hal. Szematyzmu za zaliczką nie wysyła się.

Wielki wybór wyrobów fantazyjnych na Bluzki, zefiry, perkale, woale i Batysty francuskie, płótna krajowe i rumburskie. Bielizna stołowa biała i kolorowa, chustki na głowę i do okrycia, pledy angielskie i t. p. Wszelkie towary są na składzie w doborowych gatunkach i sprzedaje takowe po nadzwyczaj tanich cenach.

Spółka tapicerów lwowskich

Jagiellońska 3.

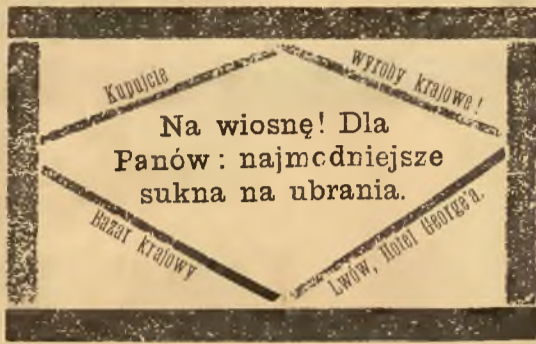
Odnieszona srebrnymi medalami

Pierwsza krajowa

Fabryka Organów i Harmonium
Mieczysława Janiszewskiego

Lwów, ul. Szpitalna 1. 36.

Przyjmuje zamówienia na organy nowe i rekonstrukcyjne Fortepiany i pianina skórkuje i stroi po cenach najumiarkowańszych. Liczne podziękowania tak za ustawione już organy, jakoteż i za rekonstrukcyjne. Harmonium daje na spłaty.

Na dogodnie raty

po niebywale niskich cenach

otrzymać mogą godne zaufania osoby tak ze Lwowa jakoteż z prowincyi, wszelką konfekcyę męską, kompletne urządzenia jakoto: dywany, portyery, firanki, kapy, chodniki, meble, jakoteż całe wyprawy. Na prowincję wysyłamy bogato ilustr. cenniki.

Zrząd pierwszego kraj. Domu towarowego i ekspertowego

„JUTRZENKA“

we Lwowie, ul. Trzeciego Maja 15.

Ostatnie nowości

Nadszedł świeży transport najnowszych lornetek

w dużym wyborze i najnowszych wzorach. Ceny najniższe (z perłowej masy od 8 zł)

Kopernicki i Syn

optycy i mechanicy

Lwów, pl. Halicki 1. 1.

PILIPTON

woda odmładzająca włosy: jest to jedyny w swoim rodzaju środek, który przywraca włosom siwym lub wypłowiłym naturalny, piękny kolor. Cena 3 koron.

Jan Inatowicz

Lwów, ul. Sykulska 25 i pl. Maryacki 11 Kraków, Sukiennice 20, Przemyśl, ul. Mickiewicza 11, Stanisławów, ul. Sapieżyńska 21, oraz wszędzie do nabycia.

Przeprowadzenia

pał. wozy 6 i 8 metr.

Gwarancya za całość.

52 własnych wozów meblowych patentow.

CARO i JELLINEK

Wiedeń, Schottenring 27.

Budapezt, Arany Janos utca 34.

Lwów, Jagiellońska 22.

Telefon 408.

Księgarnia Polska

we Lwowie, ul. Akademicka 1. 2a, poleca dzieła pedagogiczne

REUSSNERA

do bardzo przedziej i najłatwiejszej nauki Obcych Języków, bez nauczyciela, z objaśnieniem wymowy i kluczem pod tytułem

S amuzek

Polsko-Niemiecki kurs I-szy k. 2 10, kurs II-gi k. 4 80.

Polsko-Francuski kurs I-szy k. 5 60, kurs II-gi k. 9 60.

Polsko-Angielski kurs I-szy k. 2 24, kurs II-gi k. 3 60.

Polsko-Rosyjski kurs I-szy k. 4 20, kurs II-gi k. 5 40.

Amerykański Przewodnik z rozmówkami angielskimi k. 1 30.

Pod kartofle

specyalne nawozy sztuczne

poleca

PIERWSZE GALICYJSKIE TOWARZYSTWO AKCYJNE

DLA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

Lwów, Akademicka 8, I. p.

Pasaż Mikolascha.

TEATR EDISON

Obrazów kinematograficznych towarzystwa Pathé Frères w Paryżu. Codziennie nader zajmujące przedstawienia z dziedziny natury, sportu, widowisk, humoru i pola bitwy. Najnowsze zdjęcia oryginalne. Szczyt doskonałości techniki!

W soboty i niedziele 2 przedstawienia.

Początek o 8 wieczór i o 4 po poł.

Bilety wcześniej w biurze Plohna.

Nowość!

Nowość!

Kawa palona

z własnego parowego palenia codziennie świeżo palona!

KAWA PALONA ściśle według zasad higieny, zapomocą gorącego powietrza — znakomita w smaku i aromacie — codziennie świeżo palona!

Pół kilo kawy pacnej Melange Nr. I. — zł. 70 ct.

Nr. II. — zł. 90 ct.

Nr. III. 1 zł. 10 ct.

Nr. IV. 1 zł. 20 ct.

Melange cesarska Nr. V. 1 zł. 40 ct.

Kawa palona za pomoca gorącego powietrza posiada zalety iż: zachowuje znakomitą aromę, czysty delikatny smak, największą wydatność, z tej przyczyny znacznie tańsza w użyciu aniżeli kawy palone w inny sposób.

Kawa palona pakowana w woreczkach pergaminowych w wadze 1, 1/2, 1/4 i 1/8 kilo.

Poleca handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie,

ulica Teatralna 1. 3, naprzeciw Katedry.

Na wszystkie

bez wyjątku PISMA CODZIENNE miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ZURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincję po cenach redakcyjnych

Ajencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.